Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 212 (2214) ♦ Вівторок, 16 листопада 1999 року ♦ Ціна договірна

Настає зима — холодна і злиденна

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк заявив під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Стівеном Пайфером, що «президентські вибори не вплинуть на наші відносини».

Під час зустрічі А. Мартинюк повідомив послові про складну економічну ситуацію в Україні, зокрема в енергетиці. «Запаси палива на зиму — менше третини від необхідного, — зазначив А. Мартинюк. — Крім того, за нового уряду в Росії нам поставлені жорсткіші умови сплати боргів за енергоносії».

Перший заступник глави парламенту також розповів про хід бюджетного процесу. Він зазначив, що проект бюджету, розроблений Кабміном, не влаштовує. Зокрема, наступного року Україна тільки західним кредиторам мусить повернути близько 3 мільярдів доларів (близько 15 мільярдів гривень), тоді як витратна частина бюджету становить 27 мільярдів гривень.

У номер

І знову землетрус. І знову жертви

Президент України Леонід Кучма надіслав Президентові Туреччини Сулейману Демірелю листа, в якому від імені народу України і від себе особисто висловив співчуття родинам загиблих під час землетрусу 12 листопада у провінції Болу на північному заході Туреччини (7,2 бала за шкалою Ріхтера). Посольство Туреччини в Україні звернулося до МЗС із проханням надіслати у потерпілі регіони пошуково-рятувальні загони, і вже наступного дня після землетрусу наші рятувальники прибули до Туреччини.

Всього з-під завалів дістали понад 320 потерпілих. Кількість загиблих унаслідок землетрусу в Туреччині — близько 400 осіб. Кількість поранених — понад 2000. Повідомлень про жертви серед українських громадян, які мешкають у Туреччині, не надходило.

Врожай-99

МінАПК планує — осінь коригує

Уже вироблено 1,5 млн. тонн цукру з 12,6 млн. тонн буряків цьогорічного врожаю. А всього на цукроварні країни надійшло 14,3 млн. тонн корінців, і в МінАПК небезпідставно розраховують: наприкінці сезону буде зварено 1,6 млн. тонн білого піску. Це дещо більше за внутрішню потребу, проте менше, ніж весняні плани — 1,9 млн. тонн.

Через два роки, запевняють у міністерстві, виробництво солодких кристалів зросте до 2,5 млн. тонн. Отож переговори з Росією про безмитні поставки українського бурякового цукру тривають.

16 листопада

✔ 1933 р. У Запоріжжі проведено першу плавку чавуну в домні № 1 заводу «Запоріжсталь» ім. Серго Орджонікідзе.

✔ 1957 р. У Ворошиловградській області введено в дію вугільну копальню «Черкаська-Північна» № 2.

✔ 1994 р. Верховна Рада України ухвалила закон про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (від 1 липня 1968 року).

Переміг Леонід Кучма

За попередніми даними Центрвиборчкому, за Леоніда Кучму віддали свої голоси 15 110 343 виборці, що становить 56,18 відсотка. За Петра Симоненка проголосували 10 190 690 виборців. Це 37,89 відсотка. Отже, Леонід Кучма випередив лідера комуністів на 18,29 відсотка кількості учасників голосування у другому турі президентських виборів. За останніми даними, у повторному голосуванні взяли участь 26 898 041, або 74,74 відсотка виборців. Порівняно з 31 жовтня це більше майже на три відсотки.

Отже, активність виборців у другому турі, як свідчать цифри, була вища. І прогноз голови Центрвиборчкому не виправдався. Це, мабуть, єдине, в чому помилився Михайло Рябець. І, врешті, це була єдина сенсація в ніч з 14 на 15 листопада.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Газета виступила. Який резонанс?

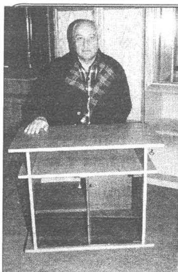
7

Операція «Ринок-2»

14

Спробував і виграв

Чернівчанин Валерій Іванович Єршов, якого ви бачите на знімку, — шанувальник «Голосу України» з багаторічним стажем.

— Я вибрав цей часопис не випадково, — сказав ветеран, навідавшись до нашого корпункту. — На його сторінках ще можна прочитати правду, знайти матеріали, як мовиться, і для розуму, і для серця. Передусім дякую вам за те, що не відвертаєтеся від людей похилого віку.

В минулому півріччі чернівчанину пощастило виграти один з призів, який виділила для заохочення читачів «Голосу України» фірма «Чернівецький меблевий комбінат». Фортуна мовби здогадалася, чого не вистачає пенсіонерові в хаті, — такої чудової тумби під радіоапаратуру.

Нещодавно Валерій Іванович одержав її просто з комбінату.

— Залишаюся й надалі з «Голосом України», — сказав ветеран, від'їжджаючи додому з призом.

А на складі Чернівецького меблевого комбінату вже стоїть новий приз для наших передплатників. У такий спосіб щороку директор цього прославленого підприємства Костянтин Якович Кубляк підтверджує, що очолюваний ним колектив був, є і буде другом «Голосу України».

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Передплата-2000

○ У Чернігівській області затримано без документів 14 громадян Афганістану.

○ У Широківському районі Дніпропетровської області провалилися під лід і загинули 4 дітей.

○ У Києві на Річковому вокзалі горів теплохід «Леся Українка». Жертв немає.

P.S.

Вибори

Полтавці не довіряють

За попередніми даними, в області взяли участь у повторному голосуванні більш як один мільйон виборців — активність на рівні 31 жовтня. Перемогу в регіоні здобув Петро Симоненко. У нього близько 58 відсотків голосів, у Л. Кучми — 35. Лідера комуністів підтримали всі райони за винятком приміського та обласного центру. Саме такого перебігу подій і очікували. Політичні симпатії, які склалися в області ще перед першим туром виборів, коли про свою підтримку лівих кандидатів заявили понад 62 відсотки виборців, не могли змінитися за два тижні. Намагання оновленої виконавчої влади змінити ситуацію на користь нині діючого Президента успіху не мали. Недовіру до Президента аналітики пов'язують насамперед із хибною кадровою політикою, яку ще донедавна здійснювали на Полтавщині. Тепер є можливості виправити помилки.

Григорій ГРИНЬ.

Поверніть упевненість

І в першому турі президентських перегонів, і в другому сільські райони хотіли б іншого Президента. Тільки у приміському районі — Запорізькому — виборці двічі віддали перевагу Леонідові Кучмі. У Кам'янсько-Дніпровському та Вільнянському, де два тижні тому попереду був Л. Кучма, тепер першість за П. Симоненком.

Загалом на Запоріжжі, за попередніми даними, за Л. Кучму проголосував 473731 виборець (44,83 відсотка), за П. Симоненка — 525043 (49,69 відсотка), не підтримали жодного кандидата — 40087 виборців (3,79 відсотка). Порівняно з першим туром голосування участь у виборах взяло на 24458 виборців більше. Влада має врахувати, що люди прагнуть не «білого» чи «червоного» «ізму», а впевненості у завтрашньому дні, роботи, заробітку.

Володимир ДУПАК.

І свіжі могили — аргумент

«Лівий марш» на Львівщині ніколи не був популярним, і підтримує його здебільшого невелика частка того населення, що з'явилося тут по війні. Ще свіжі могили на Марсовому полі, де нещодавно були поховані тлінні останки жертв НКВС. Кістки жінок і немовлят... Електорат Львівщини задекларував своїм вибором рішуче «ні» лівому реваншу і готовність рухатися через терни з діючим Президентом. За Леоніда Кучму проголосували 91,54 відсотка виборців, за Петра Симоненка — 5,17. Найбільше довіряють Леонідові Кучмі у Кам'янко-Бузькому районі, де за діючого Президента проголосувало 98 відсотків виборців.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Не об'єдналися — і програли

У ніч на понеділок у парламенті діяв центр громадського контролю за підрахунком голосів під час виборів. Центр громадського контролю не змагався із ЦВК у швидкості підрахунку голосів. Його метою голова тимчасової спеціальної комісії ВР з дотримання виборчих прав громадян, народний депутат Олександр Єльяшкевич вважав профілактику порушень. Інформація про перебіг голосування надходила від штабів кандидатів у Президенти, і не так швидко, як до ЦВК. Розбіжностей із ЦВК не було. У тому, що численні суперники не змогли перемогти діючого Президента, зазначали присутні народні депутати та екс-кандидати на найвищу державну посаду, є вина багатьох. Зокрема, й кандидатів у Президенти, які не змогли об'єднатися.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Щоб були результати, потрібні зміни

Якщо після обрання Президента не зміняться підходи до розвитку економіки і в держави не буде програми дій, на кращі результати очікувати марно. Таку думку висловив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко після голосування на виборчій дільниці. Голова парламенту наголосив, що є люди, які могли б у складі нового уряду серйозно взятися за піднесення економіки. Однак для цього потрібні зміни до Конституції. Олександр Ткаченко переконаний, що Верховній Раді необхідно затверджувати і знімати не лише прем'єр-міністра, а й увесь склад уряду, в тому числі й «силовиків». І саме з таким прицілом, на його думку, треба створювати парламентську більшість.

Обвал гривні перед другим туром президентських виборів О. Ткаченко пояснив тим, що для масових виплат боргів у зарплатах і пенсіях просто ввімкнули грошовий верстат. Адже ані виробництво продукції, ані надходження до бюджету не збільшилися. І комерційні банки реагують на це падінням курсу гривні.

Олександр Ткаченко не шкодує, що вдруге довелося зняти свою кандидатуру з балотування на президентських виборах. «Мені шкода лише того, що «канівська четвірка» не досягла поставленої мети і амбіції захлиснули моїх колег», — сказав він.

Голова парламенту заперечив ймовірність блокування Верховною Радою інаугурації новообраного Президента України. На його погляд, це можливо лише, коли доведено фальсифікацію виборів. Інакше вибір народу не можна піддавати сумнівам.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Кандидати відповідали після того, як опустили бюлетені

Журналісти запитали Леоніда Кучму: чому в Україні гальмуються реформи, у той час як сусідня Польща пішла далеко вперед?

«Відповідь проста, — сказав Л. Кучма. — Що зробив президент Польщі Лех Валенса, коли парламент не зміг сформувати уряд? Він розпустив парламент. Ось і в нас. Без дієздатного парламенту жодні реформи не підуть. Тому якщо ми в Україні не застосуємо такий самий механізм, то буде й далі таке саме болото, як досі».

На запитання, що він збирається робити, якщо переможе, відповідь була коротка: «Реформувати економіку. Потрібні рішучіші, хоч і не зовсім популярні кроки».

Петра Симоненка журналісти оточили на вулиці. На запитання, як житиме Україна з президентом Симоненком, він відповів: «Житимемо за законами України. Наші практичні заходи, які могли б зняти сьогодні напруження в громадській думці щодо корупції, злочинності, системи управління, ми обов'язково реалізуємо».

З приводу можливого кооперування з нинішньою владою у разі перемоги Леоніда Кучми відповідь була однозначною:

«Я стверджую, що для нас було б абсурдним входити до структур влади саме тому, що ця влада реалізує зовсім іншу програму, ніж наша».

П. Симоненко додав: «Якби об'єктивно проходили сьогодні вибори, я не думаю, що легко було б нині діючій системі і команді Леоніда Даниловича виграти в нас».

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Переміг Леонід Кучма

(Початок на 1-й стор.).

Усе інше розвивалося за законами жанру: є державник Президент — є свідомі регіони, є «червона загроза» — мусить бути і «червоний пояс». Якщо на минулих президентських виборах симпатиками Леоніда Кучми були виборці східної і південної України, то тепер його підтримав західний електорат, а також Дніпропетровська, Донецька області, Київ і Київська область, Севастополь і дільниці за кордоном. Хто у нас «червоний», висвітило табло у Центрвиборчкомі: до «поясу» Петра Симоненка належать 10 регіонів. У тому числі й ті, де між першим і другим туром відбулася кадрова «зачистка» — Вінницька, Полтавська, Кіровоградська області. Це, може, й не перший, але урок виборів: нема любові— міняй не лідера, а народ... Вінницька область більш як 59 відсотків голосів віддала Петру Симоненку, Полтавська — 57,66, Кіровоградська — 53,33. Очевидно, чимось не задоволені і земляки Леоніда Даниловича. Бо за Петра Миколайовича на Чернігівщині проголосували 56,25 відсотка виборців, а за свого земляка — 37,49 відсотка. До речі, Вінниччина і Полтавщина у першому турі виборів вивели у лідери Олександра Мороза. І те, що у другому турі вони віддали голоси за Петра Симоненка, мабуть, не так ознака прихильності до «червоної ідеї», як протест альтернативному кандидатові. Отож іще один, може, й не другий, але урок виборів: олігархи, бережіть комуністів, комуністи, бережіть олігархів. Інакше наступного разу не спрацюють закони жанру —спекуляція на альтернативі без альтернативи.

Ще кілька уроків — з предмета політичної арифметики. Оперуємо останніми даними, а вони, до речі змінювалися виборчої ночі щохвилини. За найсвіжішою інформацією — на четверту годину ранку 15 листопада, — 932 216 виборців не підтримали жодного кандидата. Тобто не повірили ні в «загрозу», ні в «державника».

(Закінчення на 3-й стор.).

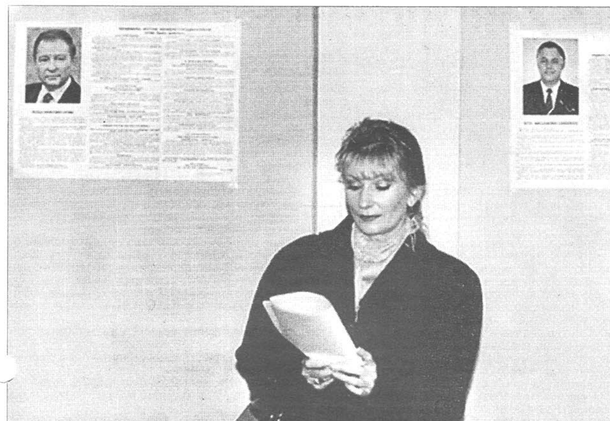
Інциденту «не було»...

Кандидат у Президенти Петро Симоненко зазнав поразки на батьківщині: у другому турі за нього віддав голоси 41 відсоток виборців Донеччини, тоді як за Леоніда Кучму, за попередніми даними, — майже 53 відсотки. Два тижні тому картина була діаметрально протилежна: 39 відсотків голосували за лідера комуністів і 32 відсотки — за діючого Президента.

Хоча бажаючих скористатися конституційним правом цього разу виявилося навіть більше, ажіотажу і черг на дільницях не спостерігалося. Секрет простий: значна частина працездатного населення голосувала за місцем роботи. Шахтарі, медики, металурги з усіх куточків області телефонували до донецького корпункту газети і повідомляли, що на їхніх підприємствах і в закладах неділю оголошено робочим днем. Людей примушують брати відкріпні талони за місцем проживання і голосувати під наглядом начальства. З цією самою метою в більшості вузів студенти навчалися в суботу — аби не роз'їхалися по домівках.

На дільниці, розташованій у будинку культури донецької шахти «Трудівська» (територіальний округ № 44), я стала свідком того, як одна жінка кидала бюлетень двічі. Вона зізналася, що вдруге голосувала за сусідку, і поспішила до виходу. «А чому ви її не затримали?» — обурився голова дільничної комісії Олег Литвин і пообіцяв згодом «дістати з-під землі» автора цих рядків, якщо насмілюся оприлюднити побачене. До речі, в цей час у приміщенні дільниці були і міліціонер, і чергові дружинники від шахти, і чоловік, який назвався «представником холдингу» і заявив, що його «закріпили» за цією дільницею «стежити за порядком». Члени комісії підписали документ, названий «Акт про порушення виборчого законодавства». В документі йдеться про те, що внаслідок заяви кореспондента «Голосу України» «нарушена работа комиссии, т. к. никакого инцидента не было».

Ліна КУЩ.

Переміг Леонід Кучма

(Початок на 1—2-й стор.).

Не беремося приписувати до таких скептиків і тих 15 615 виборців, котрі взяли бюлетені «на пам'ять»: їх одержали, але не опустили у виборчу урну (поповнили ними якусь іншу?). Ця «весела арифметика» — також привід для роздумів. Як і 667 486 виборчих бюлетенів, визнаних недійсними. Ось такі нетямущі, виявляється: між двома прізвищами заблукали...

Зате у ЦВК усе було чітко і дивовижно буденно. Попередні підсумки підбили і привітали зі... « святом на пульті»— з днем народження заступника голови Центрвиборчкому Миколи Дем'яненка. Єдиний раз пролунали оплески журналістів.

Утім, на них заслуговували всі, хто розробив і запровадив надійні тили виборчого процесу, зокрема, фірма «Глобал Юкрейн» особисто комп'ютерний «мозковий центр» ЦВК Галина Мандрусова. Комп'ютерне забезпечення інформацією справді було на висоті: за сім з половиною годин після закриття виборчих дільниць попередні дані голосування стали надбанням світу. Може бути швидше й точніше. Але ще дорожче. До речі, про кошти. За словами М. Рябця, «ми не маємо грошей, щоб розрахуватися за вибори Президента», виборчу кампанію профінансовано на 84 відсотки, а другий тур узагалі проведено у борг.

Леонід Кучма обіцяв у своїй програмі віддавати борги. Така можливість у нього була і стала ще більша.

Вибір, як і ставки, зроблено, панове. Оплески. Бурхливі оплески. Овації!

Нічна виборча версія Анатолія КАРАСЯ, Людмили КОХАНЕЦЬ, Світлани ПИСАРЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тепер є кому віддавати борги

Тяжка втрата

Президент України Леонід Кучма висловив своє співчуття рідним і близьким директора Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка Анатолія Москаленка з приводу його смерті.

«Відомий учений і талановитий журналіст, — ідеться у жалобному посланні Президента, — людина великої душі і щедрого серця, Анатолій Захарович віддав усі свої сили, знання і досвід благородній справі виховання гідної журналістської зміни, утвердження у вітчизняних засобах масової інформації засад демократичності, порядності, патріотичності й гуманізму».

Леонід Кучма підкреслив, що, працюючи позаштатним радником Президента України, Анатолій Москаленко багато зробив для розбудови нашої країни.

Пам'яті професора Анатолія МОСКАЛЕНКА

Після тяжкої хвороби пішов із життя відомий український письменник, учений-новатор новітньої вітчизняної журналістики Анатолій Захарович МОСКАЛЕНКО.

Народився Анатолій Захарович 12 липня 1934 року в місті Красногорівці на Донеччині в сім'ї робітника. Закінчив факультет журналістики Київського університету. Працював у газетах «Соціалістичний Донбас», «Радянська Україна», в НАН України. 1984 року став деканом факультету журналістики, а згодом директором Інституту журналістики Київського університету імені Тараса Шевченка.

Професор А. З. Москаленко був педагогом високого лету, дбайливим організатором навчального та науково-дослідного процесу. Особисто читав лекції з глибоким знанням предмета, оригінально, на високому професійному рівні.

Москаленко А. З. був провідним ученим-журналістикознавцем. У його науковому доробку понад 300 праць, з-поміж яких — підручники, навчальні посібники, монографічні видання. Це, зокрема, «Основи журналістики», «Сучасна журналістика», «Теорія журналістики».

Анатолій Москаленко — автор численних літературних та публіцистичних творів — оповідань, повістей, романів. Читачам припали до душі його «І Дніпро, і кручі», «Під небом вічності», «Краплина й море», «Дніпро у вогні», «Твого серця вогонь», «З відкритою душею».

Професор А. З. Москаленко був дійсним членом Міжнародної академії інформатизації, академіком Академії наук вищої школи України та її першим віце-президентом.

Плідна творча діяльність професора А. З. Москаленка відзначена високими державними нагородами — орденами «За заслуги», «Ярослава Мудрого», «Святого Володимира» та званням «Заслужений журналіст України».

До останніх днів Анатолій Захарович працював радником Президента України.

Колектив Київського університету імені Тараса Шевченка глибоко сумує з приводу тяжкої втрати.

Прощання з професором А. З. Москаленком відбудеться 16 листопада 1999 року об 11.00 за адресою:

Київ, вул. Мельникова, 36/1

В. В. Скопенко, О. В. Третяк, Л. В. Губерський, В. П. Гондюл, Ю. М. Сябренко, Є. О. Голеня, В. Ф. Білик, В. Ф. Цвих, В. І. Андрейцев, Л. А. Булавін, В. І. Волович, С. А. Жуков, О. К. Закусило, А. Є. Конверський, М. Є. Кучеренко, Г. А. Мелков, М. К. Наєнко, В. І. Невесенко, М. О. Перестюк, М. С. Слободяник, А. Г. Слюсаренко, Т. В. Табонська, Г. І. Халимоненко, Д. М. Черваньов, О. І. Чередниченко, П. Г. Шищенко, колектив Інституту журналістики.

* * *

Правління Національної спілки журналістів України і колектив газети «Голос України» висловлюють глибоке співчуття дружині Анатолія Захаровича — Анастасії Макарівні, його дітям — Віталію Анатолійовичу та Олені Анатоліївні, рідним і близьким покійного.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про

Цей Закон визначає правові, організаційні, соціальні засади отримання, надання, оформлення, розподілу і контролю за цільовим використанням гуманітарної допомоги та сприяє гласності і прозорості цього процесу.

Стаття 1. Визначення термінів і понять

У цьому Законі наведені нижче терміни та поняття вживаються в такому значенні:

безоплатна допомога (пересилка, виконання робіт, надання послуг) — надання гуманітарної допомоги без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсацій донорам;

гуманітарна допомога — цільова адресна безоплатна допомога в грошовій або натуральній формі, у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами із гуманних мотивів отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв'язку з соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану, зокрема внаслідок стихійного лиха, аварій, епідемій і епізоотій, екологічних, техногенних та інших катастроф, які створюють загрозу для життя і здоров'я населення, або тяжкою хворобою конкретних фізичних осіб. Гуманітарна допомога є різновидом благодійництва і має спрямовуватися відповідно до обставин, об'єктивних потреб, згоди її отримувачів та за умови дотримання вимог статті 4 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації»;

донори (іноземні, вітчизняні) — юридичні та фізичні особи в Україні або за її межами, які добровільно надають гуманітарну допомогу отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за її межами;

отримувачі гуманітарної допомоги — такі юридичні особи, яких зареєстровано в установленому Кабінетом Міністрів України порядку в Єдиному реєстрі отримувачів гуманітарної допомоги:

а) підприємства громадських організацій інвалідів, ветеранів війни та праці, а також підприємства, установи та організації, що утримуються за рахунок бюджетів, та уповноважені ними державні установи;

б) благодійні організації, створені у порядку, визначеному Законом України «Про благодійництво та благодійні організації»;

в) громадські організації інвалідів, ветеранів війни та праці, Товариство Червоного Хреста України та його обласні організації, творчі спілки, а також громадські організації, створені для здійснення передбаченої їх статутними документами екологічної, оздоровчої, аматорської, спортивної, культурної, освітньої та наукової діяльності;

г) релігійні організації, зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

набувачі гуманітарної допомоги — фізичні та юридичні особи, які її потребують і яким вона безпосередньо надається. Набувачі гуманітарної допомоги з статусом юридичної особи визначаються відповідно до пункту «а», «б», «в», «г» абзацу п'ятого цієї статті.

Стаття 2. Законодавство України про гуманітарну допомогу

Законодавство України про гуманітарну допомогу складається з Закону України «Про благодійництво та благодійні організації», цього Закону, інших нормативно-правових актів, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 3. Підстави для здійснення гуманітарної допомоги та її переадресування

Підставою для започаткування процедури визнання допомоги гуманітарною є письмова пропозиція донора про її надання.

Підставою для здійснення гуманітарної допомоги в Україні є письмова згода отримувачів гуманітарної допомоги на її одержання. Отримувач гуманітарної допомоги має такі самі права на її використання, що і набувач гуманітарної допомоги.

Зміну отримувача гуманітарної допомоги та її переадресування можливо здійснювати лише за погодженням з іноземними донорами за рішенням відповідної комісії з питань гуманітарної допомоги.

Стаття 4. Спеціально уповноважені державні органи з питань гуманітарної допомоги

До спеціально уповноважених державних органів з питань гуманітарної допомоги належать:

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України;

комісія з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим;

комісії з питань гуманітарної допомоги при обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях.

До складу комісій з питань гуманітарної допомоги в обов'язковому порядку входять представники митних і податкових органів України, Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України, їх органів на місцях, Національного банку України чи його філій (територіальних управлінь) та, за їх згодою, народні депутати України, депутати відповідних рад та представники громадських організацій.

У разі надання Україною гуманітарної допомоги іншим державам до складу Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України обов'язково додатково залучаються представники Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, Державного комітету України по матеріальних резервах, Державного комітету у справах охорони державного кордону України.

Комісію з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України очолює віце-прем'єр-міністр Кабінету Міністрів України. Комісію з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях очолюють заступники керівників зазначених органів.

Положення про Комісію з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України та Типове положення про комісію з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Повноваження комісій з питань гуманітарної допомоги

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України здійснює:

визнання вантажів, коштів, у тому числі в іноземній валюті, виконаних робіт, наданих послуг гуманітарною допомогою;

контроль за транспортуванням, отриманням, збереженням, охороною, складуванням, розподілом, цільовим використанням, обліком гуманітарної допомоги, підготовкою відповідної статистичної звітності;

контроль за діяльністю комісій з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, які діють в межах наданих їм повноважень.

Комісії з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях мають право визнавати гуманітарною допомогою вантажі, зокрема збірні гуманітарні вантажі продуктів харчування з обмеженим терміном зберігання, предмети медичного призначення, одяг, взуття, м'який інвентар, предмети соціального призначення та реабілітації інвалідів. Вартісна оцінка або кількісні розміри таких вантажів визначаються Кабінетом Міністрів України.

У разі незгоди отримувача гуманітарної допомоги або іноземного донора з рішенням комісій з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях остаточне рішення приймає Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України.

У випадках стихійного лиха, аварій, епідемій і епізоотій, екологічних, техногенних та інших катастроф, які створюють загрозу для життя і здоров'я населення, або тяжкої хвороби конкретних фізичних осіб Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України може встановлювати спрощений порядок надання та розподілу гуманітарної допомоги або надавати тимчасові надзвичайні повноваження комісіям з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях.

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України та відповідні комісії з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях забезпечують широку гласність у висвітленні через засоби масової інформації всіх аспектів своєї діяльності щодо отримання, розподілу та використання гуманітарної допомоги.

Стаття 6. Оподаткування гуманітарної допомоги

Гуманітарна допомога у вигляді виконання робіт, надання послуг, у грошовій або натуральній формі (крім підакцизних товарів), яка надається, ввозиться, пересилається в Україну, звільняється від оподаткування.

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України може визнати гуманітарною допомогою, із звільненням від оподаткування та обов'язкових платежів до бюджету, такі підакцизні товари:

автомобілі швидкої медичної допомоги, легкові автомобілі спеціального призначення для Міністерства внутрішніх справ України;

транспортні засоби, призначені для перевезення більше ніж 8 осіб, що передаються для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я і навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, ветеранів війни та праці, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, державним закладам системи реабілітації, фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт»;

легкові автомобілі, які на момент ввезення на митну територію України були виготовлені не більше як 10 років тому, з об'ємом двигуна не більше як 1800 куб. см, що отримуються Міністерством праці та соціального захисту населення Автономної Республіки Крим, управліннями соціального захисту населення обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій або Міністерством праці та соціальної політики України для подальшої передачі інвалідам, які перебувають в установленому порядку на обліку для отримання спеціального автотранспорту;

аудіо- та відеотехніка, призначена відповідно для сліпих і глухих, аудіо- та відеокасети з навчальними, соціальними реабілітаційними програмами, інформаці-

гуманітарну допомогу»

єю з фізичної культури та спорту інвалідів, програми для формування здорового способу життя, з лекціями нобелівських лауреатів;

шоколад з начинкою та без неї, інші шоколадні вироби, що входять до новорічних і різдвяних подарунків, отриманих у термін за два місяці до відповідних свят;

меблі, що передаються виключно для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я та навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, релігійним організаціям, що зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Визнання гуманітарною допомогою вантажів (товарів), перелічених у частині другій цієї статті, здійснюється Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрв України у кожному конкретному випадку.

Якщо кошти за товари (роботи, послуги), звільнені від оподаткування як гуманітарна допомога, було використано не за цільовим призначенням, вони вважаються доходом і оподатковуються відповідно до законодавства України.

Гуманітарна допомога, що надається Україною, при її вивезенні за межі митної території України звільняється від сплати мита та митних зборів за митне оформлення таких вантажів. На підставі рішення про надання гуманітарної допомоги отримувачам гуманітарної допомоги за межами України держава забезпечує донорам України повернення суми податку на додану вартість.

Стаття 7. Порядок надходження та використання гуманітарної допомоги у вигляді іноземної валюти

Зарахування коштів в іноземній валюті на рахунки в іноземній валюті отримувача гуманітарної допомоги здійснюється без ліцензій (спеціального дозволу) Національного банку України за наявності рішення Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України про визнання цих коштів гуманітарною допомогою на основі зазначеного іноземним донором напряму використання. У дорученні на перерахування коштів на рахунок в іноземній валюті отримувача гуманітарної допомоги має бути визначено напрям використання гуманітарної допомоги.

Гуманітарна допомога у вигляді іноземної валюти, що зараховується на рахунок в іноземній валюті отримувача гуманітарної допомоги, не підлягає обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку і має бути використана виключно за цільовим призначенням.

Гуманітарна допомога у вигляді іноземної валюти не підлягає списанню у безспірному порядку з рахунків в іноземній валюті отримувача гуманітарної допомоги уповноваженими на це органами.

Відсотки, які нараховуються на залишки коштів гуманітарної допомоги, мають статус гуманітарної допомоги і використовуються виключно за цільовим призначенням.

Надходження гуманітарної допомоги на рахунки в іноземній валюті здійснюється у спеціальному порядку, визначеному Національним банкам України.

Використання гуманітарної допомоги у вигляді іноземної валюти з рахунків в іноземній валюті отримувачів гуманітарної допомоги у межах цілей, визначених іноземним донором, здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України.

Стаття 8. Митне оформлення вантажів з гуманітарною допомогою

Митне оформлення вантажів (товарів) без сплати митних зборів здійснюється митними органами України за наявності рішення відповідних комісій з питань гуманітарної допомоги про визнання таких вантажів (товарів) гуманітарною допомогою.

У разі виникнення спору рішення Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України про визнання вантажів (товарів) гуманітарною допомогою є остаточним для митного оформлення та виконання відповідних митних процедур.

Товари (предмети), що ввозяться (пересилаються) як гуманітарна допомога, підлягають першочерговому безкоштовному спрощеному декларуванню митним органам України відповідними установами та організаціями незалежно від форми власності, з обов'язковим проставленням у товаросупровідних документах, вантажних митних деклараціях клейма «Гуманітарна допомога. Продаж заборонено», завіреного печаткою митника. Установи та організації незалежно від форми власності, що здійснюють декларування митним органам України, у разі відмови декларування вантажів гуманітарної допомоги позбавляються права на декларування митних вантажів. Інструкція про першочергове безкоштовне спрощене декларування гуманітарної допомоги затверджується Державною митною службою України.

Строк перебування вантажів гуманітарної допомоги під митним контролем без митного оформлення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Митне оформлення гуманітарної допомоги здійснюється за місцезнаходженням її отримувача.

Стаття 9. Порядок ввезення (пересилання) товарів (предметів) на митну територію України

На митну територію України дозволяється ввезення лише таких товарів (предметів) гуманітарної допомоги, які, задовольняючи відповідні потреби набувачів гуманітарної допомоги в Україні, не створюють загрози життю чи здоров'ю фізичних осіб — набувачів гуманітарної допомоги та довкіллю України.

Товари (предмети) гуманітарної допомоги підлягають відповідному санітарному, ветеринарному, фітосанітарному, радіологічному та екологічному контролю. Зазначені види контролю здійснюються безкоштовно у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідальність за якість і безпеку товарів, отриманих як гуманітарна допомога, на підставі висновків відповідних експертиз несе отримувач гуманітарної допомоги.

У разі відмови у документальному підтвердженні якості, безпеки та можливості споживання товарів (предметів) гуманітарної допомоги вони повинні бути вивезені за межі України або знищені у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Митне оформлення товарів (предметів) гуманітарної допомоги проводиться тільки після здійснення необхідних видів контролю.

Органи, які безпосередньо займаються санітарним, ветеринарним, фітосанітарним, радіологічним та екологічним контролем товарів (предметів) гуманітарної допомоги, забезпечують оперативне безкоштовне та якісне проведення цього контролю. Митні органи зобов'язані забезпечити оперативне безкоштовне проведення митного оформлення гуманітарних вантажів, а також їх цілісність під час перетину митного кордону України. Зазначені органи несуть відповідальність, у тому числі матеріальну, за проведення передбачених законодавством видів контролю та митного оформлення гуманітарних вантажів у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Державний комітет у справах охорони державного кордону України, Державна митна служба України забезпечують першочергове проведення контролю гуманітарних вантажів під час перетину державного кордону України. Міністерство внутрішніх справ України забезпечує підтримку транспортування гуманітарних вантажів до місця призначення на території України.

У разі надання органами, що проводили контроль гуманітарної допомоги, висновків про непридатність до споживання товарів (предметів) гуманітарної допомоги Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України приймає рішення щодо подальшого використання зазначеної гуманітарної допомоги.

Стаття 10. Порядок надання Україною гуманітарної допомоги

Керуючись гуманними принципами, Україна може надавати гуманітарну допомогу іншим державам.

Рішення про надання Україною гуманітарної допомоги приймається Верховною Радою України або Президентом України.

Порядок надання Україною гуманітарної допомоги встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Облік і контроль за отриманням та цільовим використанням гуманітарної допомоги

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України, комісії з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях ведуть облік, статистичну звітність гуманітарної допомоги та Єдиний реєстр отримувачів гуманітарної допомоги.

Відповідні комісії з питань гуманітарної допомоги та органи державної податкової служби здійснюють контроль щодо використання гуманітарної допомоги за цільовим призначенням.

Митними органами України та філіями (територіальними управліннями) Національного банку України щомісячно складаються звіти за встановленою формою відповідно про митне оформлення вантажів з гуманітарною допомогою та про надходження на рахунки в іноземній валюті отримувачів гуманітарної допомоги коштів в іноземній валюті. Зазначені звіти подаються до Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України.

Бухгалтерський облік гуманітарної допомоги та відповідна звітність здійснюються отримувачами гуманітарної допомоги та набувачами гуманітарної допомоги (юридичними особами) у порядку, встановленому Міністерством фінансів України. У разі відсутності обліку щодо отримання та цільового використання гуманітарної допомоги вона вважається використаною не за цільовим призначенням.

Отримувач гуманітарної допомоги і набувач гуманітарної допомоги (юридична особа) щомісячно в установленому порядку подають до відповідної комісії з питань гуманітарної допомоги звіти про наявність та розподіл гуманітарної допомоги до повного використання всього обсягу отриманої гуманітарної допомоги.

Порядок списання товарів (предметів) гуманітарної допомоги, які мають певний термін експлуатації, визначається Кабінетом Міністрів України.

При отриманні іноземної валюти, яка надійшла як гуманітарна допомога на рахунок в іноземній валюті отримувача гуманітарної допомоги, він як юридична особа-резидент здійснює її облік окремо.

Стаття 12. Відповідальність за порушення законодавства про гуманітарну допомогу

Особи, винні у порушенні законодавства про гуманітарну допомогу, несуть відповідальність згідно із законами України.

Порушеннями законодавства про гуманітарну допомогу, що тягне за собою кримінальну або адміністративну відповідальність згідно з законом, є:

використання гуманітарної допомоги не за цільовим призначенням;

використання гуманітарної допомоги з метою отримання прибутку.

Товари (предмети) гуманітарної допомоги, які продаються за грошові кошти або передаються за інші види компенсації, та (або) виручка, отримана за такий продаж, вилучаються або конфіскуються у встановленому законом порядку.

Отримувачі гуманітарної допомоги, які допустили порушення законодавства про гуманітарну допомогу, за рішенням Комісії з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України виключаються з Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги.

Стаття 13. Підтримка іноземних громадян, які сприяють надходженню гуманітарної допомоги в Україну

Іноземні громадяни, які доставляють, супроводжують гуманітарну допомогу та організовують її надходження в Україну, координатори міжнародних гуманітарних програм мають право на першочергове, безкоштовне візове обслуговування, а також на поселення в готелях за тарифами, встановленими для громадян України.

Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України, відповідні комісії з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях зобов'язані разом з отримувачами гуманітарної допомоги надавати підтримку у придбанні залізничних та авіаційних квитків іноземним громадянам, які доставляють, супроводжують гуманітарну допомогу та організовують її надходження в Україну, координаторам міжнародних гуманітарних програм.

Стаття 14. Обмеження ввезення як гуманітарної допомоги сільськогосподарської продукції, продовольства та інших товарів, а також кількісне та вартісне обмеження пільгового ввезення гуманітарних вантажів одним отримувачем

Обсяги та номенклатура сільськогосподарської продукції, продовольства, друкованої продукції, будівельних матеріалів та інших товарів, які можуть бути ввезені в Україну як гуманітарна допомога, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Граничні обсяги пільгового отримання гуманітарної допомоги одним отримувачем за кількісною або вартісною оцінкою встановлюються Кабінетом Міністрів України з урахуванням кількості населення, що потребує допомоги від цього отримувача.

Гуманітарна допомога, що надходить понад встановлені Кабінетом Міністрів України обсяги, підлягає оподаткуванню на загальних підставах.

Стаття 15. Прикінцеві положення

1. Закон України «Про гуманітарну допомогу» набирає чинності з 1 січня 2000 року.

2. Комісія з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України та комісії з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях є правонаступницями відповідно Комісії з питань координації приймання, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн, при Кабінеті Міністрів України та відповідних комісій з питань гуманітарної допомоги при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністрацях.

3. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України, за участю Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, до 1 грудня 1999 року підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до законодавчих актів з питань оподаткування, що випливають з цього Закону.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня прийняття цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

6. Національному банку України у тримісячний строк з дня прийняття цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом та затвердити Порядок надходження гуманітарної допомоги на рахунки в іноземній валюті отримувачів гуманітарної допомоги в Україні.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 жовтня 1999 року.
№ 1192-XIV.

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про часткове зупинення дії статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року «Про Єдиний митний тариф України»

Верховна Рада України постановляє:

1. Зупинити дію абзацу другого статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року № 4-93 «Про Єдиний митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 12, ст. 107, № 28, ст. 301; 1997 р., № 8, ст. 62) в частині, що не стосується ввезення за договорами (контрактами), укладеними до набрання чинності цим Законом, товарів за рахунок коштів іноземних кредитів, наданих Україні відповідно до міжнародних договорів України під гарантію Кабінету Міністрів України, або за договорами (контрактами), укладеними до 1 січня 2000 року, якщо відповідний іноземний кредит, наданий Україні згідно з міжнародним договором України під гарантію Кабінету Міністрів України, передбачено Державним бюджетом України.

2. Цей закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 жовтня 1999 року. № 1159-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування грального бізнесу»

У зв'язку з виданням Президентом України з посиланням на пункт 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України Указу від 22 червня 1999 року № 690/99 «Про деякі питання оподаткування грального бізнесу»

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до деяких законів України такі зміни:

1. Абзаци другий, третій та четвертий частини третьої статті 5 Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 20, ст. 82; 1998 р., № 30-31, ст. 193) викласти в такій редакції:

«для використання грального автомата з грошовим або майновим виграшем — 1400 гривень;

для використання грального столу з кільцем рулетки — 64000 гривень;

для використання інших гральних столів (спеціальних столів для казино, крім столів для більярду) — 48000 гривень за кожний стіл».

2. Підпункт 10.2.3 пункту 10.2 статті 10 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35) виключити.

У зв'язку з цим підпункт 10.2.4 вважати підпунктом 10.2.3.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

У зв'язку з набранням чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування грального бізнесу» відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України припиняється дія Указу Президента України від 22 червня 1999 року № 690/99 «Про деякі питання оподаткування грального бізнесу».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 жовтня 1999 року. № 1160-XIV.

ЗАКОН НЕДОСКОНАЛОСТІ

мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про транзит вантажів»

Цей Закон визначає засади організації та здійснення транзиту вантажів авіаційним, автомобільним, залізничним, морським і річковим транспортом через територію України.

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

засоби транзиту — механічні засоби, контейнери, що використовуються учасниками транзиту для надання (виконання) транзитних послуг (робіт);

контроль транзитних вантажів — діяльність спеціально уповноважених органів виконавчої влади та їх службових осіб у пунктах пропуску через державний кордон України по перевірці відповідності транзитних вантажів і транспортних засобів транзиту вимогам митного, санітарного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного та інших видів контролю, що встановлюються виключно законами та міжнародними договорами України;

транзит вантажів — перевезення транспортними засобами транзиту транзитних вантажів під митним контролем через територію України між двома пунктами або в межах одного пункту пропуску через державний кордон України;

транзитні послуги (роботи) — безпосередньо пов'язана з транзитом вантажів підприємницька діяльність учасників транзиту, що здійснюється в межах договорів (контрактів) перевезення, транспортного експедирування, доручення, агентських угод тощо;

учасники транзиту — вантажовласники та суб'єкти підприємницької діяльності (перевізники, порти, станції, експедитори, морські агенти, декларанти та інші), які у встановленому порядку надають (виконують) транзитні послуги (роботи).

Стаття 2. Законодавство про транзит вантажів

Законодавство про транзит вантажів складається з цього Закону, Митного кодексу України, міжнародних договорів України та інших нормативно-правових актів про транзит вантажів.

Цей Закон не поширюється на транзит пошти, багажу, зброї, наркотичних засобів, психотропних речовин, небезпечних і шкідливих відходів, продукції подвійного призначення, експорт та імпорт товарів, переміщення товарів з використанням трубопровідного транспорту та ліній електропередачі.

Стаття 3. Свобода транзиту вантажів

Свобода транзиту вантажів забезпечується шляхом:

відсутності будь-якої дискримінації стосовно учасників транзиту, транзитного вантажу за ознакою його місця походження, відправлення, ввезення, вивезення чи призначення або у зв'язку з обставинами, що відносяться до права власності на цей вантаж або на транспортний засіб транзиту, місця реєстрації чи прапора останнього, а також при оподаткуванні операцій, пов'язаних з транзитом вантажів, за винятком адекватного реагування на дискримінаційні заходи стосовно України чи економічних санкцій міжнародних організацій, підтриманих Україною;

вільного вибору учасниками транзитних послуг, робіт (крім випадків, визначених законами та міжнародними договорами України), їх надавачів (виконавців), засобів транзиту, а також маршрутів транзиту;

відсутності необгрунтованих затримок і обмежень, у тому числі стосовно засобів транзиту, та звільнення від сплати будь-яких інших платежів, крім єдиного збору, що справляється у пунктах пропуску через державний кордон України.

Стаття 4. Маршрути та способи транзиту вантажів

Транзит вантажів здійснюється відповідними автомобільними, залізничними, водними та повітряними шляхами сполучення, що пролягають через пункти пропуску через державний кордон України, визначені Кабінетом Міністрів України, з урахуванням принципу свободи транзиту та вимог міжнародних договорів України.

Транзит вантажів може здійснюватися у прямому або змішаному (комбінованому) сполученні. У прямому сполученні транзит вантажів передбачає їх транспортування одним видом транспорту без перевантаження на інший. У змішаному сполученні транзит вантажів може бути пов'язаний з їх перевантаженням з одного виду транспорту на інший, переробкою, пакуванням, обмірюванням, накопиченням, формуванням або подрібненням партії транзитного вантажу, тимчасовим зберіганням тощо. Такі операції здійснюються в зонах митного контролю виключно за вибором вантажовласника (уповноваженої ним особи).

Транзит вантажів у прямому сполученні передбачає їх перевезення за єдиним транспортним документом протягом усього шляху слідування.

Стаття 5. Транзитні вантажі

Транзитними вантажами є насипні, наливні, навалочні, штучні, тарноштучні товари, вантажобагаж, що прийняті до перевезення згідно з договором (контрактом). Такі вантажі, а також транспортні засоби транзиту і контейнери вважаються прохідними через територію України у разі, якщо проходження цих вантажів з перевантаженням, складуванням, подрібненням на партії, зміною транспортного засобу транзиту чи без таких операцій є частиною повного маршруту перевезення, що розпочинається і закінчується за межами території України.

Стаття 6. Документація транзиту вантажів

Транзит вантажів супроводжується товарно-транспортною накладною, складеною мовою міжнародного спілкування. Залежно від обраного виду транспорту такою накладною може бути авіаційна вантажна накладна (Air Waybill), міжнародна автомобільна накладна (CMR), накладна СМГС, коносамент (Bill of Lading). Крім цього, транзит вантажів може супроводжуватися (за наявності) рахунком-фактурою (Invoice) або іншим документом, що вказує вартість товару, пакувальним листком (специфікацією), вантажною відомістю (Cargo Manifest), книжкою МДП (Carnet TIR). При декларуванні транзитних вантажів відповідно до митного законодавства України до митних органів подається вантажна митна декларація (ВМД).

Службовим особам спеціально уповноважених органів виконавчої влади, які здійснюють контроль транзитних вантажів, забороняється вимагати від учасників транзиту іншої документації транзиту вантажів, крім визначеної частиною першою цієї статті та міжнародними договорами України.

Стаття 7. Транзитні послуги (роботи)

Транзитні послуги (роботи) призначаються для споживання та використання за межами митної території України і надаються (виконуються) на підставі відповідних дво- чи багатосторонніх договорів (контрактів) між учасниками транзиту.

Договори (контракти) про надання (виконання) транзитних послуг (робіт) укладаються як між резидентами і нерезидентами, так і між самими резидентами і нерезидентами, які вільно обирають комплекс транзитних послуг (робіт), їх надавачів (виконавців), а також засоби транзиту залежно від умов перевезень.

Стаття 8. Тарифи і розрахунки при транзиті вантажів

Тарифи на транзитні послуги (роботи) визначаються договорами (контрактами), зазначеними у статті 7 цього Закону, якщо інше не передбачено нормативно-правовими актами, для забезпечення їх конкурентоспроможності порівняно з відповідними послугами (роботами) у суміжних державах. Розрахунки між вантажовласниками та іншими учасниками транзиту здійснюються у порядку, визначеному цими договорами (контрактами), згідно з якими вантажовласники можуть попередньо перераховувати на рахунки інших учасників транзиту кошти, що не є власністю останніх і користуються ними виключно для розрахунків від імені вантажовласників за транзитні послуги (роботи) з їх надавачами (виконавцями), після чого такі операції оподатковуються відповідно до законодавства України як оплата цих послуг (робіт).

Стаття 9. Контроль транзитних вантажів

Контроль транзитних вантажів встановлюється виключно законами і міжнародними договорами України та здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України. Контроль транзитних вантажів та обробка супровoдувальної документації транзиту вантажів здійснюються за технологічними схемами пропуску через державний кордон України відповідних транспортних засобів, що визначають терміни його проведення та регламентують дії службових осіб спеціально уповноважених органів виконавчої влади.

Обов'язковими умовами здійснення контролю транзитних вантажів є:

чітка регламентація проведення контролю та дій службових осіб спеціально уповноважених органів виконавчої влади виключно нормативно-правовими актами;

кваліфіковані службові особи спеціально уповноважених органів виконавчої влади, що утримуються виключно за рахунок коштів державного бюджету;

наявність необхідних сертифікованих засобів контролю;

спрощений та прискорений порядок контролю;

комплексне, одночасне та безперервне проведення всіх видів контролю, а за наявності угод з відповідними органами суміжних держав — спільно з ними.

Спеціально уповноважені органи виконавчої влади та їх службові особи, які здійснюють контроль транзитних вантажів, не можуть передавати свої повноваження іншим особам.

Стаття 10. Регулювання та координація діяльності в сфері транзиту вантажів

Регулювання діяльності спеціально уповноважених органів виконавчої влади, що проводять контроль транзитних вантажів, здійснює Кабінет Міністрів України, який визначає заходи щодо вдосконалення цього контролю відповідно до міжнародних стандартів та сприяння нарощуванню обсягів транзитних вантажів.

Координацію діяльності учасників транзиту здійснює Міністерство транспорту України. Основними завданнями координації є:

забезпечення взаємодії учасників транзиту з метою безперебійності транзиту вантажів та усунення простоїв і затримок транспортних засобів транзиту;

забезпечення високої якості транзитних послуг (робіт);

розробка та реалізація заходів, спрямованих на приведення національних транзитних послуг (робіт) у відповідність з міжнародними стандартами.

Стаття 11. Відповідальність за порушення законодавства про транзит вантажів

Особи, винні у порушенні законодавства про транзит вантажів, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно з законами України.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Нормативно-правові акти діють в тій частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

здійснити заходи щодо укладання міжнародних договорів про проведення спільного контролю транзитних вантажів та приєднання України до Міжнародної конвенції про узгодження умов проведення контролю вантажів на кордонах, підписаної в Женеві у 1982 році.

4. У пункті 11.15 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» слова і цифри «до 1 січня 2000 року» замінити словами і цифрами «до 1 січня 2001 року».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 20 жовтня 1999 року.
№ 1172-XIV.

Газета виступила. Який резонанс?

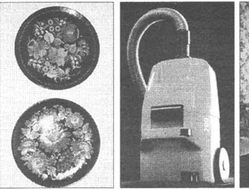
Подружжя Кротенкових — Катерина Іванівна і Борис Олександрович з Павлограда. Це їм неймовірно пощастило. Як постійні передплатники «Голосу України» цього року двічі вигравали заохочувальні призи від спонсорів газети. Спочатку сувенірні тарелі фабрики «Петриківський розпис», а потім і пилосос «Ракета» Дніпропетровського агрегатного заводу

«ГУ»-2000

Корпункт «ГУ» у Дніпропетровській області може пригадати серію статей, підготовлених з потужних підприємств колишнього військово-промислового комплексу: знаменитого Південмашу, Дніпровського машинобудівного, Придніпровського хімічного, приладобудівного «Електрон», що у Жовтих Водах... Їх лейтмотивом був заклик не втрачати, а обов'язково зберегти для України такі унікальні, передові й високотехнологічні виробництва. Відгуків на згадані публікації надходило сотні. Як і на статтю «Чорні дні чорної металургії», що волала про порятунок провідної в державі галузі, а також — на серію статей, якими ми намагалися захищати й підносити вітчизняних виробників неповторних українських продуктів харчування.

Не можемо стверджувати, що в усіх згаданих галузях сталися ті переміни, яких ми воліли своїми публікаціями. Але що вони відбуваються у Дніпропетровській області — це вже факт. І всім, хто відгукувався на наші виступи, дякуємо. А надалі прагнутиме, щоб підготовлені ним публікації були актуальними та діставали розголосу, служили практичній реалізації порушених проблем і пропозицій своїх читачів-передплатників.

Передплата-2000

Щастить тим, хто дружить з газетою

Серед щасливчиків останнього розіграшу призів був і Владислав Гончаренко з Дніпропетровська. З'ясувалося, що Владислав Павлович досвідчений і досить відомий в Україні фахівець, який нині очолює об'єднання «Укрметалургтранс». Він особливо пильно стежить за тими публікаціями в нашій газеті, які пов'язані з проблемами економічного характеру. І тепер не тільки підказав нам теми та адреси для майбутніх виступів, а й готує для «Голосу України» власну статтю на підтримку та продовження теми відновлення потенційних можливостей суто виробничо-технологічних автомобільних і залізничних транспортних комплексів України. Отак знайшли ми для себе нового та авторитетного автора і порадника.

Нагадаємо, що за підсумками передплати на наступний, 2000 рік, редакція знову розігруватиме заохочувальні призи. **Для передплатників Дніпропетровської області їх люб'язно надають агрегатний завод (пилососи «Ракета-30»), АТ «Дніпромлин» (борошно в мішках), виробничо-торгова фірма «Славутич» (чоловічі сорочки) і приватне підприємство «Гевік» (побутові водоочисники «Аквілегія»).**

Окремо за такої нагоди хочемо сказати про співробітників підприємства зв'язку «Дніпропошта». Ми вдячні тим з них, хто вже давно сприяє передплаті на газету в регіоні. Зокрема, поштовим працівникам обласного центру, Нікополя, Дніпродзержинська, Павлограда та Кривого Рогу, Покровського, Солонянського, Межівського, Петропавлівського, Нікопольського, Царичанського, Апостолівського, Софіївського, Криничанського та багатьох інших районів області. Повідомляємо, що разом з «Дніпропоштою» оголосили конкурс, мета якого — повсюдно відновити рівень передплати на нашу газету, яким він був у кращі часи. Винагорода кожному, хто цьому посприяє — мінімум сто, максимум двісті гривень. А тим, хто забезпечить навіть більшу, ніж було досі, кількість постійних читачів «ГУ» у своєму селі, районі чи місті, нараховуватимуть й преміальні доплати.

Повертаючись до надрукованого

Тримайтеся, хлопці, за трубу!

— Без відродження власної чорної металургії Україні не подолати економічної кризи, — вважає Іван Васильович Кузнецов, котрий сорок років відпрацював у цій галузі й очолював у Новомосковську трубний завод. — Але відродження галузі — завдання надзвичайно складне, яке без принципової зміни політики Президента і уряду не здолати...

Іван Васильович одним з перших відгукнувся на публікацію «Холодна» ера в історії «гарячої» галузі» (див. «ГУ» від 11 серпня 1999 року). Ця стаття, написав І. Кузнецов у газеті «Трубник Придніпров'я», одразу привернула увагу гостротою порушених проблем, справила враження актуальністю і глибоким аналізом причин занепаду української чорної металургії. Доводиться тільки дивуватися, що після здобуття Україною незалежності провідна галузь вітчизняної промисловості опинилася на задвірках.

Інтерес до публікації викликано ще й тим, стверджує автор, що саме в дніпропетровському регіоні зважилися більше не чекати, доки у Києві зрозуміють, що «сила цієї галузі в технологічних зв'язках усіх її підприємств задля завершення четвертим переділом». Бо нині направо й наліво торгуємо металом у вигляді сировини-напівфабрикатів, а треба на світовий ринок виходити з готовою металопродукцією. І тільки нинішній губернатор області Микола Швець поставив нарешті мету — забезпечити внутрішньообласний баланс: щоб металургійні цикли від видобутку руди до виробництва сортового прокату чи труб «замкнути» в межах області.

Розумно й похвально, пише далі І. Кузнецов, чинить Микола Швець, закликаючи покінчити з ерою суцільної безвідповідальності. Та зусиль лише на регіональному рівні замало. Допомогти ліквідувати нинішній абсурдний стан галузі, врятувати її від неминучого розвалу могло б (за думкою автора разом з «Голосом України») створення **Асоціації гірничо-металургійного комплексу України.** І щоб з'явився нарешті господар, який справді вболівав би за державні інтереси. А то що виходить? — коментує відгук І. Кузнецова голова профкому Новомосковського трубного заводу Василь Михайлов. — Наш завод нині завантажений трохи більш як на десять відсотків, хоча випускає магістральні газопровідні труби, яким в Європі ціни не складуть. Але металу не вистачає, аби власне виробництво працювало на повну потужність. Того металу, який виплавляють у Маріуполі та Запоріжжі. І одразу за безцінь продають куди завгодно...

Отже, доки не зрозуміємо, що мусимо всі разом триматися за власну трубу, вважають заводчани, діла не буде.

Далі буде

Карна справа на замовлення?

У корпункт прийшла людина, донедавна досить відома в регіоні. Шість років тому Валерій Шамков створив ЗАТ «Агровиробничий комплекс «Україна», яке швидко здобуло визнання і налагодило виробництво непересічної продукції. Було залучено як суміжників і постачальників комплектувальних більш ніж двісті підприємств. Але протягом двох з половиною років дев'ять засідань арбітражного суду так і не спромоглися визнати недійсним протокол зборів акціонерів АВК «Україна» від 4.07.1997 року. Цей протокол без номера, за твердженням Валерія Ілліча, сфабриковано громадянами іншої держави. Вони збиралися стати акціонерами цього приватного підприємства, але не стали, тож вирішили «провчити» непоступливого Шамкова.

На його думку, Амур-Нижньодніпровська райпрокуратура Дніпропетровська на замовлення двох росіян з омського заводу «Електроточприлад» за необгрунтованими і майже абсурдними звинуваченнями порушила проти нього карну справу. Дивно, бо мало б бути навпаки.

— Адже компаньйони з Росії, згодившись спочатку ніби на взаємно перспективне співробітництво, швидко заспівали іншої, — розповідає Валерій Ілліч. —Почали наполягати, поперше, займатися відвертою контрабандою і спекуляцією, приховуючи значні суми від оподаткування. По-друге, вимагати, щоб ми відмовилися від випуску власних конкурентоспроможних приладів сигналізаторів метану для вугільних шахт, щоб омський завод з аналогічними, але гіршими виробами залишався монополістом і на українському ринку. Ні на перше, ні на друге я не погодився, і ось тепер маю...

Виникає запитання: чому за ті два з половиною роки Шамкова не посадили до в'язниці? Бо для суду визнати його винним жодних підстав немає. Але на старті зупинено програму виготовлення в Україні оригінальних власних приладів нового покоління, дуже потрібних для безпеки наших шахтарів. І водночас паралізовано, якщо не знищено, одне з найпотужніших ще донедавна приватних підприємств у Дніпропетровську, яке обіцяло й гарантувало неабиякі внески до бюджету і економічного розвитку держави. Тож Валерій Шамков міркує, що навіть озвані злочину не просто проти «Агровиробничого комплексу «Україна», а проти всієї країни.

Нині корпункт «ГУ» завершує журналістське розслідування цієї історії. Все, про що повідав В. Шамков, підтверджується. Про те, як наші правоохоронці стриножили чесного бізнесмена на користь неправедних і нечесних дій двох громадян з Росії, невдовзі розповімо детальніше, тому стежте за газетою.

Увага: приємна новина

І не тільки пиво...

Кожен, хто на Дніпропетровщині вступить до незалежної профспілки працівників науки та виробництва і водночас передплатить газету «Голос України», напередодні нового року візьме участь у розіграші призів. До того ж для передплатників «ГУ» окремо буде проведено додатковий тур розіграшу і суперприз. Надалі такі шоу-розіграші стануть традиційними за підсумками передплати на кожне наступне півріччя.

Для мешканців нашої області зайве розповідати, що це таке — незалежна профспілка працівників науки і виробництва, яку очолює Петро Петриченко. Вона давно стала тут популярною, авторитетною і багаточисельною, оскільки чи не єдина на ділі здійснює передусім ефективний юридичний захист своїх членів перед роботодавцями. На рахунку цієї профспілки кількасот виграних справ у судах. А щодо соціальних послуг і пільг, що надає своїм членам «петриченківська» профспілка, то їй можуть позаздрити навіть благодійні фонди. На соціальне страхування витрачається стільки коштів, що обділених немає. Оздоровитися чи бодай пристойно відпочити за дуже помірні ціни мають змогу всі, хто став членом профспілки Петра Петриченка.

Тепер про нову і справді незвичайну та привабливу практику в діяльності профспілки. Вона розпочала індивідуальний прийом до своїх лав. Чи є в цьому потреба? Безперечно. Нині працюють сотні дрібних підприємств, фірм та фірмочок, де профспілкових організацій просто не існує. Виникає конфлікт — кому скаржитися? Отож. А «петриченківська» профспілка гарантує безоплатну юридичну консультацію та допомогу.

Індивідуальне членство передбачає й додаткові переваги. У разі потреби обов'язкову матеріальну допомогу чи й безпроцентну фінансову позичку. Коли треба, скажімо, витрачатися на дорогу медичну операцію. Тим паче, при нещасному випадку або тривалому лікуванні. А при виході на пенсію —зауважте! — кожному у вигляді матеріальної підтримки повертаються, не виключено, що й з надлишком, ті гроші, які він як внески сплачував за всі роки свого перебування в профспілці.

Крім того, відтепер — увага! — профспілковий квиток стає ще й лотерейним. Для тих, хто, вступаючи чи уже й перебуваючи у профспілці, передплачує ще й «Голос України», двічі на рік влаштовуватимуться розіграші призів: побутова техніка, телерадіоапаратура, сувенірні вироби, путівки до оздоровниць та санаторіїв. Погодьтеся — це неабищо. Не лише «пиво тільки для членів профспілки», як то було в Ільфа і Петрова. А перший такий розіграш відбудеться уже напередодні 2000 року. Для цього готують святкове шоу, на яке уже тепер запрошують усіх його ймовірних учасників. Тобто, вас, шановні наші читачі, якщо побажаєте скористатися запропонованими умовами.

Уточнимо лише, що наші передплатники з Дніпропетровської області окремо матимуть змогу брати участь у розіграші заохочувальних призів, який традиційно проводить редакція. Це не заважатиме їм паралельно письмово повідомити про свою передплату на газету та бажання стати членом незалежної профспілки. Листи надсилайте до обкому цієї профспілки за адресою **у Дніпропетровську: вул. Ю. Савченка, 9а. Телефони: 44-88-29, 42-25-85.**

Втім, про всі подробиці та про те, як реалізувати запропоновані нами умови, можна дізнатися і в міських комітетах профспілки. **У Кривому Розі за телефоном 72-41-61, Павлограді — 6-39-20, або 9-55-96, Нікополі —3-34-82, в Новомосковську — 2-70-63, або 2-10-82. Не баріться — часу залишилося обмаль.**

Сторінку підготовлено корпунктом «Голосу України» у Дніпропетровській області. Власкор газети — Микола НЕЧИПОРЕНКО. Тел./факс (0562) 68-46-34. Для письмових повідомлень: Дніпропетровськ, 100, а/с 4350.

Хроніка. Факти. Події

✔ **Алжир**

Перший посол мав першу зустріч

Нещодавно призначений перший Надзвичайний і Повноважний Посол України в Алжирській Народній Демократичній Республіці Михайло Дашкевич зустрівся з міністром закордонних справ Алжиру Ахмедом Аттафом, вручивши йому копію вірчої грамоти.

Під час зустрічі український дипломат поінформував міністра про головні напрями зовнішньополітичної діяльності, підходи Президента і уряду до розвитку співробітництва з Алжиром, ознайомив з внутрішньополітичною ситуацією в нашій державі. Також ішлося про перспективи україно-алжирського співробітництва. Ахмед Аттаф привітав рішення української сторони щодо відкриття посольства в Алжирі. Він розцінив його як підтримку курсу, започаткованого Президентом Алжиру А. Бутефлікою, на демократизацію алжирського суспільства, досягнення злагоди і національного примирення, вихід країни з міжнародної ізоляції і розвиток взаємовигідних відносин з усіма державами. Пан міністр також заявив про готовність алжирської сторони до активізації політичних контактів і обміну офіційними візитами між керівниками зовнішньополітичних відомств двох держав.

✔ **Амстердам**

НАТО і гуманітарне втручання

Пленарним засіданням в Амстердамі завершила роботу 45-та сесія Парламентської Асамблеї НАТО. Для участі в ній з'їхалися парламентарії з 19 країн альянсу, а також цілої низки держав, які підтримують з ним партнерські відносини різного рівня. Сесія пройшла під знаком теми «НАТО в гуманітарному втручанні». Така назва й головної резолюції, затвердженої на засіданні.

✔ **Єреван**

Три нових міністри у старому уряді

Сформовано новий уряд Вірменії, до якого увійшли три нові міністри. Міністром внутрішніх справ став Гайк Арутюнян, міністром національної безпеки — Карлос Петросян, міністром промисловості і торгівлі — Карен Чшмаритян. Решта членів уряду, в тому числі міністр оборони Вагаршак Арутюнян і міністр закордонних справ Вардан Осканян, залишилися на своїх посадах.

✔ **Вашингтон**

З Радою Безпеки жартувати не варто

Набрали сили санкції ООН проти найбільшого військового руху в Афганістані «Талібан». Це сталося після завершення терміну видачі вигнанця Саудівської Аравії Бен Ладена. Санкціями передбачено відмову у наданні руховi «Талібан» повітряного сполучення і замороження його зарубіжних авуарів. 15 жовтня РБ ООН одностайно ухвалила резолюцію з вимогою до руху «Талібан» здати протягом 30 днів Бен Ладена країнам, котрі піддали його суду. В разі відмови виконати резолюцію запроваджуються зазначені санкції.

✔ **Каїр**

Єгипет готовий стати посередником

Міністр закордонних справ Єгипту Амр Муса заявив про намір країни стати посередником між КНДР і РК у сприянні закінченню тривалої конфронтації та досягненню миру на Корейському півострові. Після переговорів з міністром закордонних справ і зовнішньої торгівлі Республіки Корея Хон Сон Еном А. Муса заявив представникам преси, що президент Єгипту Хосні Мубарак виступив з цією ініціативою під час квітневого візиту в Сеул.

✔ **Париж**

Рятують найцінніше

Зливи на півдні Франції викликали небувалий паводок. Понад 20 осіб загинуло. Кілька десятків пропали безвісти. Як повідомляє місцева влада, першими жертвами повені стали... власники автомобілів: потужний потік затопив автошляхи, змиваючи на своєму шляху авто з людьми. Багато хто із французів змушені тікати зі своїх домівок, затоплених водою, рятуючи найцінніше.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ», агентств «Сіньхуа» та «ІТАР-ТАКС».

Фото АП.

Європа думає про створення власних збройних сил

Про створення власної оборонної політики європейської спільноти з метою бути незалежними від НАТО країни-учасниці подейкували вже давно, проте здебільшого на рівні дискусій. З новою силою вони розгорілися під час війни в Косово і надто після неї.

Старий Світ вкотре переконався, хто є справді господарем у цьому домі — США. Крім того, воювати на Балканах довелося переважно їхньою таки зброєю, себто американською. Тут уже прибічники європейської ідентифікації безпеки за справу взялися всерйоз. Тим більше, що події на Балканах — найкращий аргумент для переконання тих, хто все ще сумнівається у доцільності такого кроку членів союзу.

Тому вчора, 15 листопада, у Брюсселі розпочалися переговори міністрів закордонних справ та оборони країн-учасниць ЄС про створення певної політичної і військової структури для спільноти. Її можна було б використати у кризових ситуаціях, не вдаючись до послуг НАТО. Тепер ідея, що раніше здавалася майже нездійсненною, починає набувати цілком конкретних обрисів. Минулими вихідними зроблено й перший крок до цього: Хав'єра Солану — колишнього генерального секретаря альянсу — призначено вищим представником зовнішньої і внутрішньої політики і політики оборони ЄС. Його також рекомендовано на посаду нового генерального секретаря Західноєвропейського союзу. Це рішення офіційно затвердять 22 листопада на наступному засіданні Ради ЗЄС.

Планується, що Західноєвропейський союз, який досі не відігравав істотної ролі в Європі, до кінця наступного року стане платформою для створення в ЄС самостійних збройних сил, здатних упоратися з будь-якою кризовою ситуацією. І не лише в Європі. Передбачають, що в разі військового конфлікту чи кризи ці сили будуть у змозі переміститися в будь-який інший регіон світу і за потреби зможуть залишатися там протягом двох років. А весь процес зі створення структури завершиться до 2003 року.

Окрім питань про технічні та організаційні можливості збройних сил, ЄС має також ухвалити рішення щодо загальної структури ідентифікації безпеки (ESDI). Якщо «великі» країни схильні до створення ради безпеки чи комітету політики безпеки, а також призначення Солани його головою, то «малі» — побоюються, що в такому разі вони можуть втратити вагу в цій структурі.

Не зрозуміло також, чи під час створення збройних сил застосовуватимуться хоча б частково засоби НАТО. А надто за потреби транспортування в інші регіони військ і техніки. Щоправда, деякі джерела інформації твердять, що Північноатлантичний альянс і ЗЄС уже розпочали конкретні переговори з цього питання.

Міністри закордонних справ мають найближчим часом розв'язати й інше завдання. Наприклад, як саме в цьому проекті братимуть участь країни — члени НАТО, але не члени ЄС — Туреччина і Норвегія? Чи не заперечуватимуть вони проти залучення їхніх коштів для створення збройних сил спільноти, а тим більше для використання їх у кризових ситуаціях?

Перший крок до самостійної оборонної політики європейська спільнота зробила. Як швидко «дитина» подорослішає, чи стане вона незалежною — покаже час.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Уникайте дублювання

Днями в Парижі генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон застеріг від «непотрібного дублювання» у військовій сфері між НАТО та Європейським союзом. Відзначивши, що ЄС має розвивати власні оборонні структури, він, однак, підкреслив: «було б безглуздо» дублювати те, що вже є у НАТО.

«Я не вважаю, що ми маємо створювати структуру, яка б займалася військовим плануванням на європейському рівні, оскільки в НАТО вже є така випробувана структура, яка розвивалася протягом 50 років», — сказав Дж. Робертсон. На його думку, НАТО має залишатися «головним вектором європейської оборони», повідомляє ІТАР-ТАКС.

При цьому Робертсон вважає, що європейські країни повинні розвивати і вдосконалювати свій оборонний потенціал.

Молоде покоління обирає...

У передвиборній кампанії аж ніяк не обійтися без дітей. Кандидат від Республіканської партії на виборах-2000 Джордж Буш-молодший також не уникнув традиційних зустрічей з найменшими громадянами країни. У сімейному ресторані містечка Еслей йому вдалося ненадовго «відібрати» в дідуся дворічного онука. Інший онук-близнюк у цей час міг із захопленням спостерігати, як кандидат у президенти з усією душевністю пригортав до себе його брата. Не виключено, що батьки хлопчиків голосуватимуть за Буша-молодшого, який нині за всіма рейтингами випереджає свого конкурента — демократа Альберта Гора.

Фото АП.

Роль ядерної зброї зменшується. Та не скрізь

Наступний рік стане поворотним щодо контролю над ядерними озброєннями. Про це заявив старший радник з контролю за озброєннями та міжнародної безпеки Джон Голум під час телемосту «Вашингтон—Прага—Київ».

На думку пана Голума, щорік ядерна зброя втрачає свій "авторитет" у світі. Імовірність її застосування мінімальна, часто-густо в конфліктах вдаються до звичайних озброєнь.

Правда, це зовсім не означає, що ті самі Сполучені Штати найближчими роками розпрощаються зі всією своєю ядерною зброєю, хоч є й такі пропозиції. Колишній глава делегації США на переговорах із СРСР з обмеження ядерних озброєнь Пол Нітце нещодавно заявив «Нью-Йорк таймс»: «Чому б нам в односторонньому порядку не позбутися нашої ядерної зброї? Підтримка її коштує дорого й нічого не додає до нашої безпеки».

У будь-якому разі, якщо буде виконано всі попередні домовленості, Сполучені Штати і Росія скоротять свої ядерні арсенали на 80 відсотків щодо рівня за часів «холодної війни».

Водночас щороку збільшується кількість країн, які прагнуть розробляти ядерну зброю, всупереч усім міжнародним угодам. Успішно просунулися на цьому шляху Індія та Пакистан. За деякими відомостями, тривають розробки в Північній Кореї, Ірані, Іраку, Ізраїлі.

Якщо всі ці процеси викликають сильний неспокій у ядерних країн, то у без'ядерних — тим паче. Раззброєна Україна, навіть одержавши гарантії безпеки, все-таки не може відчувати себе повністю захищеною.

Хоча у Вашингтоні — іншої думки. Джон Голум сказав кореспондентові «ГУ»: «Кількість країн, що відкрито заявили про свій ядерний арсенал, не збільшилася. Є інформація про ядерні випробування у Пакистані та Індії, але вони не здатні виробляти ядерну зброю».

Представник Агентства з контролю за озброєнням і роззброєння Норман Вульф додав: «Останнім часом навіть скоротилася кількість країн з ядерною боєздатністю. Наприклад, декілька років тому Аргентина і Бразилія мали потенціал виробництва ядерної зброї. Проте тепер ці країни встановили свої ядерні об'єкти під гарантії МАГАТЕ. Те саме в Південній Африці».

Усі ці аргументи не так переконують у цілковитій безпеці Києва в майбутньому, як можуть служити розрадою — ти не одна така, що відмовилася від ядерної зброї, Україно.

Надія БЕДРИЧУК.

Падає популярність альянсу у Фінляндії

Кількість прихильників вступу нейтральної Фінляндії до НАТО зменшилася, як ніколи за останні десять років. Про це свідчать підсумки недавнього опитування громадської думки.

У березні 32% фінів хотіли бачити свою країну в альянсі. Тепер їх удвічі менше — 16%. Кількість противників приєднання країни до НАТО збільшилася до 73%. Фахівці пояснюють таке падіння популярності діями блоку в Югославії.

Противники НАТО — переважно серед підприємців і чиновників. А студенти, навпаки, більше довіряють альянсові.

Фінські газети, коментуючи ці цифри, пишуть, що результати опитування будуть змушені враховувати претенденти на пост глави держави. Вибори нового президента відбудуться 2000 року, і багато хто з кандидатів уже розпочав боротьбу за виборців.

Марат ЗУБКО.
Гельсінкі.

Як українська делегація працює у ПАРЄ

Звіт про участь постійної делегації в роботі сесії асамблеї, що відбулася 20—24 вересня у Страсбурзі

У пресі час від часу з'являються матеріали, що висвітлюють діяльність постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) (до її складу входять на пропорційній основі 12 уповноважених представників різних депутатських фракцій і груп нашого парламенту та 12 їх заступників). Поряд з об'єктивною інформацією з'являється й чимало упереджених тлумачень та оцінок, а інколи і прямих перекручень. Пов'язано це і з особистими професійними та моральними якостями журналістів, і з браком інформації «з перших рук». До уваги читачів — звіт про участь постійної делегації в роботі останньої в цьому році частини сесії асамблеї, що відбулася 20—24 вересня у Страсбурзі.

У її роботі взяла участь делегація Верховної Ради України у складі членів асамблеї — народних депутатів України Б. Олійника (голова постійної делегації), А. Раханського (заступник голови постійної делегації), С. Головатого, Л. Косаківського, С. Курикіна, Г. Манчуленка, А. Матвієнка, І. Попеску, А. Хунова. Делегацію супроводжували постійний секретар нашої делегації у ПАРЄ А. Шевчук і заступник постійного секретаря І. Піляєв.

Виступили у дебатах щодо:

— наслідків бойових дій НАТО проти СРЮ — члени української делегації Б. Олійник, С. Курикін та І. Попеску;

— ролі ОЕСР у світовій економіці та економічної співпраці в Середземноморському і Чорноморському регіонах — А. Раханський;

— виконання Словаччиною обов'язків і зобов'язань перед Радою Європи — І. Попеску;

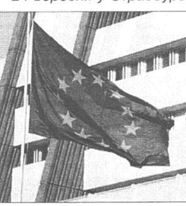
— доповіді про діяльність Бюро асамблеї —Л. Косаківський.

Члени української делегації мали зустрічі з президентом Парламентської Асамблеї Ради Європи лордом Расселом-Джонстоном, генеральним секретарем РЄ паном Вальтером Швіммером, парламентською делегацією Ісландії (міністр закордонних справ цієї країни головує в Комітеті Міністрів РЄ до грудня 1999 р.), з офіційним доповідачем Комітету ПАРЄ з питань моніторингу по Україні пані Г. Северинсен (Данія), під час яких обговорювалися питання, пов'язані з виконанням Україною обов'язків і зобов'язань перед РЄ, а також відрядженням до України офіційних представників асамблеї для спостереження за президентськими виборами 31 жовтня 1999 р. та спеціальної місії згаданого комітету для вивчення ситуації щодо дотримання норм і принципів Ради Європи в передвиборній кампанії — зокрема, свободи преси, незалежності судової влади і незловживання владними повноваженнями у передвиборному процесі претендентами у Президенти.

Комітет ПАРЄ з моніторингу ухвалив рішення надіслати до України вищезазначену спеціальну місію у складі офіційних доповідачів по Україні пана Т. Келама та пані Г. Северинсен. Рішення підтримано Бюро та Спільним комітетом асамблеї.

Відповідно до офіційних запрошень, Бюро ПАРЄ затвердило рішення щодо відрядження делегацій офіційних спостерігачів від Асамблеї РЄ на президентські вибори в Україні (20 представників), парламентські вибори в Грузії (10 представників), що відбудуться 31 жовтня ц. р., а також на парламентські вибори в Російській Федерації (30 представників), які відбудуться 19 грудня 1999 року. Делегації спостерігачів буде сформовано на основі пропорційного представництва від політичних груп асамблеї та включатимуть офіційних доповідачів по відповідних країнах.

За ініціативою національної парламентської делегації України як офіційний документ асамблеї поширено Звернення Верховної Ради України до Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Європейського парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Міжпарламентської Асамблеї держав—учасниць СНД, європейської та світової громадськості від 16 липня 1999 р. щодо небезпеки конституційному ладові України, правам і свободам її громадян у зв'язку з погрозами та образливими висловлюваннями на адресу опозиції з боку найвищих представників виконавчої влади країни.

Парламентська делегація України виявила принципову одностайність щодо необхідності активного залучення Парламентської Асамблеї, інших структур Ради Європи до моніторингу і передвиборної кампанії та проведення президентських виборів в Україні, що знайшло повне розуміння у керівництва Ради Європи, її парламентських та міжурядових органів. Не залишилося поза увагою і глибоке занепокоєння переважної більшості членів української депутації реальною загрозою демократії в Україні, грубими порушеннями свободи засобів масової інформації, незалежності судової влади та зловживання владними повноваженнями з боку виконавчих структур напередодні доленосних для країни президентських виборів. Це відображено у відповідних офіційних рішеннях Бюро асамблеї та Комітету ПАРЄ з питань моніторингу.

Завдяки наполегливим зусиллям української парламентської делегації Асамблея Ради Європи офіційно включила Україну до переліку країн, що найбільш економічно постраждали від війни в Югославії і які потребують термінової фінансової та технічної допомоги з боку Європейського союзу, ЄБРР, Світового банку, інших міжнародних фінансово-економічних інституцій.

Водночас у членів делегації викликало нерозуміння те, що апарат постійного представництва України при Раді Європи фактично відсторонився від надання дипломатичної та інформаційно-аналітичної допомоги національній парламентській делегації, виявивши вузьковідомчий підхід до механізмів представництва і реалізації національних інтересів держави в Раді Європи. Постійне представництво нічого не зробило для доведення позиції Верховної Ради України стосовно організації та проведення президентських виборів в Україні до відповідних структур Ради Європи, європейських ЗМІ та громадськості.

Борис ОЛІЙНИК,
голова постійної делегації Верховної Ради України у ПАРЄ;
Анатолій РАХАНСЬКИЙ,
заступник голови постійної делегації Верховної Ради України у ПАРЄ.

Парламентський хліб з медом і гірчицею

За півтора року проживання народного депутата в готелі «Москва», наприклад, можна купити нормальну двокімнатну квартиру у пристойному будинку «спальних» районів столиці

Після прийняття постанови Верховної Ради «Про врегулювання правового режиму житла, що надається народним депутатам України», у багатьох засобах масової інформації з'явилися коментарі, що поверхово розглядають цю проблему.

Наш кореспондент розмовляє з народним депутатом України, заступником голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради Сергієм Сасом.

— Отже, Сергію Володимировичу, почнемо з вас. Як ви самі влаштовані? Напевне, маєте королівські апартаменти у центрі міста?

— У мене своя історія, як і в кожного іногороднього народного депутата. До парламенту обраний вдруге. Працював головою колгоспу на Кіровоградщині, закінчив два вузи, у тому числі Українську юридичну академію імені Ярослава Мудрого.

— Так що в парламенті ви скоріше правозахисник, аніж спеціаліст сільського господарства?

— І так, і не так, а правдивіше — народний депутат. І хоч би як хто це розумів — державна людина. Але повернімося до вашого запитання — як я влаштований. Перші два роки довелося жити в готелі «Москва».

— Два роки? А мені в готелі вже через два тижні двері шукати хочеться...

— Отож-бо. І ви не виняток. Хто думає, що життя в готелі — рай, той гірко помиляється. Пам'ятаю одну зиму, коли народні депутати вкривалися матрасами. На одному спиш — другий зверху, бо батареї ледь теплі. Це, так би мовити, штрихи до побуту в наших готелях.

Далі. Народні депутати — люди, як ми, як правило, далеко за тридцять. У кожного — сім'я, діти, а часто і проблеми зі здоров'ям. Візьмімо харчування. Як би дружина не готувала, смачно чи ні, але вона приготує те, що чоловік любить, що йому корисно.

— Це правда. Але читачів цікавить таке питання: чи виправдані затрати на проживання народних депутатів у готелях?

— Сподіваюся, що своєю відповіддю поставлю остаточну крапку на тому, вигідно чи не вигідно. Абсолютно невигідно ні для держави, ні для людини. За півтора року проживання народного депутата в готелі «Москва», наприклад, можна купити нормальну двокімнатну квартиру у пристойному будинку «спальних» районів столиці.

— Отже, наймання готелів — зайві витрати державних грошей?

— Правильно. Далі. Статус народного депутата прирівнюється до статусу члена Кабінету Міністрів. Міністри, заступники міністрів, начальники департаментів, якщо вони запрошені на ці посади з областей, отримують у Києві квартири. Згодом такий спеціаліст з різних причин залишає посаду, та квартира все одно залишається за ним.

— Хіба не так само і з народними депутатами?

— Було не так. Народний депутат мав право як на службове житло, так і на те, щоб одержати його в постійне користування. Тільки в останньому випадку він мусив померти, тоді квартира залишалася його рідним.

— Який вихід із цієї колізії передбачено згадуваною постановою?

— Постановою передбачено: народний депутат має право отримати службове житло і має право отримати житло в постійне користування. На свій вибір. Якщо у нього є нормальна квартира за колишнім місцем проживання і він хоче у ній залишитися, такий депутат одержує службове житло. Але коли депутат не повертається на стару адресу, квартира залишається за ним.

— А попередня квартира?

— Попередню квартиру він повинен здати. Якщо там залишаються дорослі члени сім'ї, житло належатиме їм.

— А якщо попередня квартира народним депутатом приватизована?

— Тоді одержану в Києві квартиру він приватизувати вже не може. І ще одне: двічі одержати житло у державному секторі людина не має права.

— Одне слово, постанова певною мірою гарантує народним депутатам соціальний захист?

— Хоч дехто мої слова може сприйняти з недовірою, але соціальний захист народних депутатів дуже примарний. Це видно на прикладі депутатів минулого скликання. Багато хто з них переживає справжню трагедію: на роботу ніде не беруть і житло одбирають.

— Чому тоді народні обранці не повертаються додому?

— Закон передбачає повернення колишнього народного депутата на попереднє місце роботи, яке за ним зберігається. Але давайте тверезо поміркуємо: яке місце роботи вас чекатиме чотири роки? Якщо це, наприклад, посада господарника, там працює людина, обрана колективом. І що, екс-депутат прийде і скаже: шановний, поступись місцем?

Інший нюанс. Місцеві керівники зовсім не радіють такому поверненню, адже приходить досвідчений, загартований політик. Кому хочеться мати таких конкурентів? До того ж, згідно із законом колишнього депутата п'ять років не можна звільнити з роботи без погодження з ВР.

— А ще ж можуть пригадати образи і вдатися до помсти?

— І пригадують, і вдаються... За те, що під час парламентської діяльності народний депутат дошкуляв місцевим керівникам, виконавчій владі, викривав недоліки, захищав виборців. Хоч головне покликання народного депутата — це законотворення. Але таке життя: обрали — займайся скаргами, допомагай людям, захищай виборців від місцевого свавілля. Тут йому все і пригадують. На жаль, сьогодні це наша дійсність, наша демократія.

— І політична культура.

— І політична культура також. Все це громадям постає перед народним депутатом, який чесно відпрацював у парламенті чотири роки. За цей час повиростали діти, дехто закінчує навчання у школі, дехто вступив до інституту, пішов на роботу.

— Але є й інші приклади...

— Звичайно, чимало колишніх народних депутатів повертаються у свої округи і продовжують активно працювати. Як не захоплюватися, скажімо, Василем Степенком, народним депутатом XIII скликання! Парламентський трибун повернувся на рідну Полтавщину і знов очолив колективне господарство. Але це поодинокі випадки.

Парламент — це унікальна академія, неповторна школа самовдосконалення. Спілкуючись із різними людьми, набираючись політичного досвіду, людина виростає настільки, що повертатися на попереднє місце роботи їй вже нема ніякого інтересу. Не в одного ламався голос і тремтіли коліна, коли вперше піднімався на парламентську трибуну. І не один залишає парламент висококваліфікованим спеціалістом, готовим керівником. Те, що набуває людина в парламенті, вона не набуде в жодному вузі чи академії. Жаль, що ми ще не навчилися використовувати цей творчий потенціал екс-депутатів. До слова, ніні близько ста народних депутатів минулого скликання безробітні.

— Отже, підсумуємо...

— Підсумок такий: народний депутат з усіма нарахуваннями одержує до 610 гривень щомісяця. Всупереч побрехенькам, як і всі громадяни, сплачує податки. Ніхто не скиглить, ніхто не плаче, хоч розуміємо, що для державної діяльності це дуже й дуже мало. Усім треба терпіти й мати мужність не піддаватися спокусі, не йти на компроміс із совістю, щоб «підробляти» на стороні.

Більшість народних депутатів відпрацьовує свою зарплату сповна, хоча, нічого гріха таїти, є й такі, які прийшли в парламент заради власних інтересів.

Зараз розробляємо російський варіант. Обрали до парламенту народного депутата з периферії — одержуй гроші на житло. Хоч купуй квартиру, хоч живи в готелі, хоч витрачай, як вважаєш за краще, але квартирне питання для тебе закривається раз і назавжди.

— А на прощання все-таки про власні апартаменти.

— Я належу до тих людей, які вважають: всі ці «царські села», що повиростали у затишних зонах, якщо побудовані і не за крадені гроші, то, принаймні, і не за чесно зароблені. І рано чи пізно за таке будівництво доведеться відповідати. Ніхто з народних депутатів у «царських селах» не живе, а більшість новообраних з областей, на жаль, сьогодні мусить задовольнятися готельним сервісом.

Щодо власних, як ви кажете, апартаментів, то я одержав службову трикімнатну квартиру у звичайному панельному будинку, на 16 поверсі, по вул. Вишняківській, де й живу з родиною — дружина, син, донька. Запрошуємо вас на чай!

— Дякую за розмову.

Анатолій КАРАСЬ.

Близько ста народних депутатів минулого скликання — безробітні

! Відгук

✓ Житомир

Подвійна радість для студента

Житомирський державний педагогічний, який у травні цього року набув статусу університету, урочисто відзначив своє 80-річчя. Сьогодні тут навчаються 5700 студентів. Але буде більше, бо в області бракує істориків, викладачів польської мови. Подарунком до ювілею випускникам трьох останніх років стало те, що їм пообіцяли виплатити заборговану стипендію.

✓ Чернівці

Завітайте до «Парнасу»

При Чернівецькій середній школі №27 уже кілька років поспіль успішно діє літературно-мистецький клуб «Парнас». Тут проводять творчі студії з вивчення шедеврів українського й світового красного письменства. Нещодавно одна з них була присвячена класикам французької літератури. У засіданні клубу взяв участь спеціально запрошений з Парижа письменник Мішель Борт. Він був щиро здивований не лише ерудицією чернівецьких школярів, а й тим, що на цих заняттях вони спілкувалися добірною французькою мовою.

✓ Одеса

Дитячі сніданки від підприємця

Те, з чим не зуміла впоратися держава, зробив підприємець Анатолій Патраманський: в школах №№ 2 і 4 міста Роздільної Одеської області він відкрив буфети, де дітвора тепер охоче ласує хот-догами, бутербродами, різноманітними напоями. Все це — за цілком прийнятними, значно нижчими, ніж в інших закладах харчування, цінами. А діти з сімей малоімущих снідають тут взагалі безкоштовно — витрати взяв на себе підприємець.

✓ Дніпропетровськ

Глютен потрібний усім

Так названо продукт, який досі на Верхньодніпровському крохмале-патоковому комбінаті вважали виробничими відходами. Тепер тут налагодили випуск сухого глютену як незамінного корму для худоби, свиней і птиці. Одна його тонна за поживними властивостями та вмістом білків, мікроелементів і вітамінів заміняє сім тонн зерна кукурудзи. Корисний глютен і для людини, бо сприяє фізичному зміцненню.

✓ Кіровоград

Населення вимирає

За дев'ять місяців цього року у Кіровограді народилося 1511 малят — майже на двісті менше, ніж торік. Особливо вражає те, що за цей час на одну тисячу мешканців міста народилося семеро дітей, а померло дванадцять осіб. Населення вимирає. І, мабуть, не від доброго життя...

До слова, коефіцієнт народжуваності в Україні 1998 року становив 8,3 на 1 тис. осіб, що є одним з найнижчих показників в Європі й світі.

Рівне

Зарадять лікарі-генетики

На базі Рівненського лікувально-діагностичного центру — одного з кращих медичних закладів області —відкрито перший україно-американський центр із запобігання вад розвитку. Лікарі-генетики обстежуватимуть новонароджених для виявлення і відвернення спадкових захворювань, що дуже актуально для Рівненщини, багато районів якої постраждали від наслідків аварії на ЧАЕС.

✓ Фотофакт

Учасник мітингу «Молодь — за Леоніда Кучму», що відбувся на Софійській площі столиці напередодні президентських виборів, ламає символічний макет Берлінської стіни.

Фото Сергія ЧУЗАВКОВА.

Якою має бути наша судова система?

Конституція України, визначивши головним обов'язком держави утвердження і забезпечення прав та свобод людини, істотно змінила роль і місце суду в системі державних органів, поширила його юрисдикцію на всі правовідносини у державі та закріпила основні засади судочинства в умовах здійснення правосуддя незалежним судом.

Підвалиною судово-правової реформи має стати новий Закон України «Про судоустрій», проект якого готується для розгляду Верховною Радою України у другому читанні.

Для будь-якої реформи важливо визначити мету, якої хоче досягти суспільство. В даному разі — це нова структура державного органу та новий механізм його діяльності.

Очевидно головною метою судово-правової реформи в широкому плані є створення в державі умов для верховенства права, законів та забезпечення реального захисту прав і свобод людини й громадянина.

Реформа судової системи має на меті, по-перше, зробити доступним для широкого кола осіб (фізичних та юридичних) такий суд, де на високому професійному рівні вирішуватимуться важливі питання правосуддя, а по-друге, створити таку систему судів, так визначити функції кожної її ланки і правила судочинства, щоб вони максимальною мірою унеможливлювали судову помилку в конкретній судовій справі та сприяли однаковому застосуванню судами законодавства під час вирішення спорів і конфліктів.

Орієнтири для оновлення системи судів визначені в ст. 125 Конституції України, яка передбачає єдину судову систему судів загальної юрисдикції, оновлену за принципами територіальності та спеціалізації.

Принцип територіальності означає забезпечення населенню доступу до судів, а це буде досягнуто, якщо юрисдикція судів першої ланки (за Конституцією — місцевих судів) збігатиметься з адміністративно-територіальним поділом: райони, міста, Автономна Республіка Крим, області. В діючій судовій системі місцевими судами є районні, міські суди (у містах обласного підпорядкування), військові суди гарнізонів, а також арбітражні суди областей, міст Києва і Севастополя, Автономної Республіки Крим. Зазначені суди як суди першої інстанції розглядають абсолютну більшість кримінальних, цивільних, господарських та адміністративних справ.

Чи є необхідність створювати на рівні місцевих судів нові суди з окремою юрисдикцією? Безперечно, є, і не тільки у зв'язку з конституційною вимогою будувати судову систему за принципом спеціалізації.

За даними судової статистики, у 1996—1998 рр., тобто в період, коли почала діяти нова Конституція, загальна кількість справ у судах збільшилась порівняно з 1995 р. в основному за рахунок цивільних на 34 %. Характер справ свідчить, що громадяни України все частіше звертаються до суду за захистом своїх прав і свобод.

Як показує світовий досвід звернення громадян до суду з претензіями до представників держави становлять чи не найбільшу частину конфліктів, які розглядаються в судовому порядку.

Таким чином, у проекті обгрунтовано передбачається створити систему адміністративних судів, які б захищали права та свободи людини і громадянина від неправомірних дій представників держави, та віднести арбітражні суди (на мою думку, їх доцільно назвати господарськими) до спеціалізованих судів, які б забезпечували захист прав і законних інтересів учасників господарських відносин. Усі інші кримінальні, цивільні справи, як і тепер, розглядатимуться районними і міськими судами, військовими судами гарнізонів (за винятком окремих категорій справ, розгляд яких слід віднести до компетенції судів вищого рівня).

Правильна по суті теза про те, що судя не має права на судову помилку, разом з тим зобов'язує нас створити надійний механізм своєчасного виявлення та виправлення помилок, що можуть бути результатом як неправильної оцінки суддями обставин справи, так і неправильного тлумачення ними внутрішнього змісту застосованої норми права під час вирішення конкретного спору. Важливим орієнтиром у вирішенні цього завдання є включення до основних засад судочинства забезпечення його учасникам права на апеляційне та касаційне оскарження рішення суду.

Перегляд справи в апеляційному порядку передбачає можливість за скаргою учасника судового процесу перевірити обставини справи щодо наявності певних правовідносин або доведеність вчинення злочину конкретною особою — підсумки у справі на основі вивчення як тих доказів, що були досліджені в суді першої інстанції, так і нових.

Які суди мають виконувати нову для них роль апеляційної інстанції? За наших умов можливий тільки один варіант: реформувати діючі Верховний Суд Автономної Республіки Крим, обласні та прирівняні до них суди у відповідні апеляційні суди. У системі арбітражних судів повинно бути, як мінімум, чотири регіональних апеляційних господарські суди, які перевіряли б у відповідному порядку рішення місцевих судів.

Разом з тим Конституція України зобов'язує створити систему судів, яка забезпечила б і можливість касаційного оскарження судового рішення. Такі функції могли б виконувати як апеляційні суди щодо рішень місцевих судів, так і вищі спеціалізовані суди та Верховний Суд України.

Будуючи нову судову систему, нам слід мати на увазі, що певна категорія кримінальних, цивільних, господарських та адміністративних справ унаслідок їх складності та важливості для суспільства й держави, як і сьогодні, повинна бути віднесена до юрисдикції судів вищого рівня.

З огляду на це в проекті пропонується передати під юрисдикцію апеляційних судів і розгляд у першій інстанції певних категорій кримінальних, цивільних та (до сформування системи адміністративних судів) адміністративних справ.

Саме для цих судів може бути визначено процесуальним законодавством ту категорію серед кримінальних справ, яка має розглядатися за участю присяжних. На думку багатьох юристів, учених та практиків, це справи про тяжкі злочини, зокрема про умисні вбивства за обтяжливих обставин, за які передбачається найбільш сувора міра покарання. Касаційною інстанцією для таких справ має бути, як і сьогодні, Верховний Суд України.

За такої юрисдикції обласних апеляційних судів виникає потреба у створенні двох-трьох регіональних апеляційних судів (у проекті передбачено один, чого з урахуванням можливої кількості справ явно замало), які переглядали б в апеляційному порядку справи, розглянуті у першій інстанції обласними апеляційними судами. Касаційною інстанцією для таких справ має бути Верховний Суд України.

Великі дискусії велись і все ще тривають щодо розмежування повноважень між вищими спеціалізованими судами і Верховним Судом України. Суть цих дискусій зводиться до одного: чи не можна залишити систему арбітражних судів у такому самому стані, як і сьогодні, тобто поза юрисдикцією Верховного Суду України. Такий підхід, на мою думку, є неприйнятним принаймні з таких причин:

1. Основний Закон нашої держави передбачив існування в Україні єдиної системи судів загальної юрисдикції.

2. Усі суди України мають додержуватись основних засад судочинства, які закріплено в ст. 129 Конституції України. Однією з них є необхідність забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду. Ці вимоги слід поширити і на рішення вищих спеціалізованих судів, для яких касаційною інстанцією має бути Верховний Суд України.

3. Конституція України визначила Верховний Суд найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції. Слід підкреслити — саме судовим, а не представницьким. Його юрисдикція має поширюватися на найбільш важливі, з точки зору їх суспільної значимості, категорії справ з тим, щоб було забезпечено правильне застосування закону судами всіх рівнів. Саме з цією метою Верховний Суд на основі узагальнення судової практики дає (і як найвищий судовий орган держави повинен давати) роз'яснення з питань застосування законодавства судами України. Пропозиції створити Пленуми вищих спеціалізованих судів з аналогічними функціями не можуть бути прийняті, оскільки ці органи не будуть судовими внаслідок визначеної компетенції судів різних ланок. Крім того, наявність постанов і вищих спеціалізованих судів, і Верховного Суду України з питань застосування судами чинного законодавства може призвести до суперечності в позиціях і ускладнить роботу суддів під час здійснення правосуддя.

Пропозиції створити вищі спеціалізовані суди за ознакою основних категорій судових справ: кримінальний, цивільний, адміністративний, господарський — на перший погляд, видаються найбільш радикальним підходом до реформування судової системи.

А якщо проаналізувати функції таких судів, то можна побачити, що фактично замість судових колегій (палат) Верховного Суду України пропонують створити чотири-п'ять вищих спеціалізованих судів, які повинні бути касаційною інстанцією для відповідних категорій судових справ, а Верховний Суд України має діяти в пленарному режимі як суд повторної касаційної інстанції. Що таке повторна касація, автори цих пропозицій не пояснюють, але вказують на можливість розгляду таких справ Верховним Судом України тільки за поданням Голови Верховного Суду України або його заступників. Очевидно, це слід розуміти як бажання залишити створений у період командно-адміністративної системи механізм перегляду судових рішень у порядку нагляду, де першу скрипку знову будуть «грати» керівники судів. Розгляд справ усіма суддями Верховного Суду України (у пленарному режимі) призведе до непомірної тяганини і не забезпечуватиме з достатньою ефективністю правильного застосування судами України чинного законодавства та своєчасного виправлення можливих судових помилок.

Окремо хотілося б торкнутися надзвичайно важливого, з точки зору дієвості судової системи, питання — участі народу в здійсненні правосуддя. Конституція України визначає дві форми такої участі: як народних засідателів і як присяжних.

Наприкінці 90-х років проблема залучення народних засідателів стала такою гострою, що в Україні, як і в інших республіках колишнього СРСР, було внесено зміни до законодавства, згідно з якими розгляд майже всіх справ у першій інстанції здійснюється суддею одноосібно або трьома професійними суддями. Тільки кримінальні справи про злочини, за які до винних могла бути застосована вища міра покарання, розглядають в обласних судах два професійних судді за участю трьох народних засідателів.

Відсторонення представників народу від участі у здійсненні правосуддя на рівні місцевих судів було помилкою, і вона має бути виправлена, як цього й вимагає ст. 124 Конституції України.

Значно складніше знайти правильну форму участі в судочинстві представників народу як присяжних.

Класичною формою суду присяжних є суд, який був сформований у Росії під час судової реформи 1864 р. Багато вчених, юристів, журналістів вважають той суд взірцем для сьогодення, не враховуючи істотні зміни, які відбулися в суспільстві за більш як 100 років.

Із літератури ми знаємо, принаймні, про два вироки суду присяжних: у справі Віри Засулич, рішення про виправдання якої у навмисному вбивстві високопоставленого царського чиновника є дуже сумнівним із багатьох точок зору, і у справі Катерини Маслової з роману Л. Толстого «Воскресіння», яку суд присяжних необгрунтовано засудив до каторжних робіт за вбивство купця.

Сучасний рівень поінформованості суспільства про події, які в ньому відбуваються, взаємовідносини людей та інші чинники можуть істотно впливати (і впливають, як свідчить досвід інших держав) на рішення присяжних. Крім того, великі витрати на утримання суду присяжних не дозволяють, наприклад, Російській Федерації вже протягом декількох років поширити дію законів про суд присяжних на всі регіони держави.

У проекті пропонується запровадити суд присяжних за участю професійного судді на всіх стадіях судового слухання, включаючи і прийняття рішення у кримінальній справі. Таку пропозицію можна критикувати, але безперечно й те, що остаточне рішення суду в такому складі щодо винуватості особи у вчиненні злочину та виду покарання певною мірою залежатиме від представників народу, які матимуть переважну більшість під час вирішення цих питань.

Багато інших проблемних питань реформування судової системи залишилося поза рядками цієї статті. Але на одній все ж хотілося б зупинитися. Судова система в будь-якому варіанті може виконати своє призначення тільки за умови забезпечення незалежності правосуддя. Отже, поставимо запитання: кому потрібен незалежний суд?

Але висвітлення цієї надзвичайно важливої проблеми — тема окремої статті.

Віталій БОЙКО,
Голова Верховного Суду України.

З гусячого пера...

Про твір, одчайдушно занурений у глибину віків

Думка письменника

...«Андрій Первозванний». Роман. Київ. «Гранослов». 1999. Наталя Дзюбенко.

Роман молодої письменниці — це велике полотно про життя давніх, тих, до кого наче чистим випадком прибився якогось дня учорашній рибалка з Галілеї, апостол Андрій. А отже, це твір про наших далеких предків. Людей, які жили коло прозорої прісної води, в чудесних листяних лісах, яким не було меж-краю. Людей із чималим історичним досвідом, коли проступили ознаки виродження організуючого начала — віри. Змальовано народ, який заповзято трудився, міцно любив, яро плодився, плавив і кував метали, приручав диких коней, боронився від загроз. Народ, для якого вищим авторитетом була жінка, Велика Матір. Але вже пахло грядущими змінами, які, мов хвиля по хвилі, мали покотитися на північ і схід, несучи пошук справді нового мислення — етику гідності, достойності, безкорисливості, братської поваги до ближнього.

Прочитати книгу — не поле перейти. Потрібно, якщо це твір художній, добряче потрудитися, сприймаючи те, про що мовить автор, і додаючи своїх асоціацій, тепла свого серця, щоб оживити слова. І тоді, може статися, якоїсь миті читача обступить світ, хоч і вигаданий письменником, та реальніший від навколишнього. Прочитати книгу нелегко, надто своєрідну, самобутню, просвітницьку, з якої приходять відповіді на запитання, важливі для багатьох, постають віхи на дорозі пошуку отого вічного — чому? І — як бути?

Чи справді роман Наталі Дзюбенко про апостола? І так. І ні. Я б сказав, це доба приходу християнства, його першої спроби проповідування. Загрози створення теологічного твору авторка вправно оминула. Її твір поетично-художній, до того ж із філософським забарвленням. Розглядати подію, що розвиваються в романі, розгалуження сюжетних ліній, особливості того чи іншого літературного героя, не моя мета. Думаю, роман матиме своїх критиків, котрі все витлумачать замість кожного-іншого читача... А я наголошую на тому, що твір поликаний проблемами сучасного життя. Твір одчайдушно занурений у глибину віків. Роман, який побачив світ у такий несприятливий для художнього слова час. Зрештою, а коли з художньою літературою бувало інакше? Раптом з'являється роман Павла Загребельного «Диво». Роман «Меч Арея» Івана Білика. Ставало помітно, література почала скидати старечу закостенілість прапороносців, розширювати виднокола проблематики.

«Была столица в Киеве. Жарко, мало холоду. Переехала русская столица в Москву. Нет же, подавай, Бог, Петербург!» Великий жартівник той, хто написав «Мертві душі», роман, що справжньою скелею височіє у світовій літературі, володів єдиним — гусячим пером. Із звичайнісінького залізного пера чого тільки не було в літературі! «Гермес Праксітеля» Яцкова, взірець новели, був. «Сестри Річинські» Ірини Вільде, багатоплановий реалістичний роман, був. І ось «Андрій Первозванний» Наталі Дзюбенко. Я не знаю, яким пером, гусячим чи золотим, вона писала свій роман. Мовимо про вихід книги. Мовимо, читайте! Думайте! Знову фарисеї і торгаші в храмі. Ось чому кожне живе слово, яке будить, вдосконалює душу, змушує її усвідомити свою самобутність, неповторність, свою вічність під сонцем, мусить бути поміченим, вирізненим. До нього потрібно привертати увагу, бажаючи новим поколінням вдосконалення — бути мудрішими, кращими, сказати б, ярішими до свого — всього, що було, до своєї землі, сформованого віками свого укладу і, звичайно ж, того, що довговічніше міді, — слова..

Григорій КОЛІСНИК.

Майже як завжди

У музеї І. Шмельова

Як особа, далека від наукової роботи, я заїхав до Алушти хіба що подякувати за запрошення на VIII Міжнародні кримські шмельовські читання, які нещодавно тут відбулися. Директор музею В. Циганник з останніх сил доводив, що читання відбулися майже як очікувалося, матеріали до збірника з конференції надходитимуть до листопада, а сама книжка, мабуть, побачить світ на початку наступного року. Але... замість запланованих 80 учасників, у тому числі з Америки, Польщі, Німеччини, Угорщини, Азербайджану, приїхало лише 35 чоловік з України, Росії й Білорусі. За свої гроші, без серйозної сторонньої матеріальної підтримки це зробити, та ще й науковцям, дуже проблематично. Не було й поважної представницької президії: не з'явився заступник директора Інституту світової літератури імені Горького РАН В. Гуминський, не зміг приїхати заступник директора з наукової роботи інституту літератури імені Шевченка Г. Штонь... По суті, все відбувалося на місцевому рівні. У чому теж, враховуючи наші реалії, нічого дивного.

Здивувало інше. Другий рік на конференції працює нова секція: «Українська літературна діаспора: контакти й тенденції розвитку». З семи доповідей ми поки що можемо розраховувати хіба що на дві: «Українська літературна діаспора» С. Кочерги та «Публіцистика І. Багрянова» (може, все ж Багряного?) О. Турган. Доповідь А. Емірової «Дженгіз, Дагджи і російська література» ближче все-таки до кримськотатарської... Ми також поки що не почули про татарські мотиви в прозі Коцюбинського, космогонію Довженка, тему кохання в повісті О. Назарука «Роксолана» та мотиви гріха й спокути у прозі В. Шевчука. Невже на професійному культурно-освітньому рівні нас не цікавить наша культура?

Адже навіть військові у закритому ще недавнього часу місті Балаклаві можуть, хоча ніхто їх до того не зобов'язував, зберегти будинок, у якому жила колись Леся Українка («зберемо грошей, таку реставрацію відгрохаємо — ахнеш!»), у парку Пушкінського музею Гурзуфа освічені люди можуть показати потієї чудовий пам'ятник у затишному місці, не заради слави доглядаючи його, а в ялтинському музеї Лесі з повагою до вас намагаються проводити екскурсію по-українськи.

Але хіба тільки Л. Косач бувала у Криму? Сподіваємося, наші науковці знають усе достеменно і ще донесуть це до нас. Навіть попри обмаль часу та брак коштів.

Дмитро КОНОВАЛОВ.
Фото автора.

Освіта: право і реалізація

Підготовлено проект нового закону України про вищу освіту

— Насамперед треба сказати про те, що всіх цікавить найбільше, — в законі закладена відстояна лівими фракціями норма, що гарантує з 2010 року навчання у вищих навчальних закладах нашої держави лише за рахунок бюджету, — сказав член парламентського комітету з питань науки та освіти Василь Кремень. — Зрозуміло, що це стосується державних навчальних закладів і перехід до цього буде здійснений поступово.

Я прихильник іншої точки зору — індивідуального кредитування. Тобто молоді громадяни України, які з різних причин не потрапили на навчання до вузу на бюджетній основі, повинні мати можливість одержати від держави цілеспрямований кредит для здійснення своєї мрії з майбутнім погашенням боргу. Ідея ця сформульована, розробляється механізм її реалізації.

Новий закон також передбачає, що держава забезпечує пріоритетність вищої освіти. За рахунок держбюджетного фінансування зможуть вчитися 180 осіб на 10 тисяч населення для вузів 3—4 рівня акредитації та 100 осіб — для 1—2 рівня акредитації.

Загалом плановано, що відтепер у нас переважатиме індивідуальний підхід до розв'язання освітніх проблем. Так діють американці, японці та інші. В Японії 90 відсотків молоді вчиться у вузах.

Отже, освіта стала сьогодні не лише засобом досягнення високих темпів розвитку передових країн світу, а й показником рівня гарантії їхньої національної безпеки.

Українські кроки в цьому напрямі можна назвати лише скромними. Причина традиційна — відсутність у держави коштів.

Що все-таки робиться? Для поліпшення науково-методичного забезпечення освіти відкривається Інститут вищої освіти та Інститут способів навчання. Розробляється комплекс інших заходів, покликаних поліпшити духовне здоров'я нації.

Віталій АБЛІЦОВ.

Літо, в якому згоріла осінь

Робота Олени Самойлик «Літній сон»

Виставки

Експозиція творів Олени Самойлик (живопис) та Андрія Чеховського (скульптура). Київ, галерея «Олімп».

Оленка вибухнула своїм рудим літом, жовтогарячими ліліями на останніх осінніх акордах. Ті, хто уявляв собі, на що вона здатна, вражено відсахувалися від її нового циклу. Стільки несподіваного кольору!.. Домінування помаранчевого. Пурпурні кавуни, багряні порічки. Бурякова, бузкова «сонячність» рослин: в багатообіцяючому світлі липневого полудня — все не таке... Зал з дюжиною полотен ніби розділили незримим екватором: колишнє — зліва, нинішнє — справа. Олена знову вмістила свої оголених героїнь у живі, чуттєві екстер'єри. І прохолодна бірюза, і жагуча хна були присутні «там» і «тут». Проте в уже бачених раніше «монументалках» жила завуальована стихіями еротика. Тепер оселилася естетика незадушеної пристрасті — майже секс.

На половинках виставкового простору — тій, що зліва, і тій, що справа, — застовбили по місцю дві скульптури Андрія Чеховського (серед столичних митців також людини відомої). На думку Андрія, роботи обох співіснують в гармонії. Як і в Олениному випадку, в представлених скульптурах колеги ретроспектива протистоїть перспективі. «Століття-1999 (Ренесанс)» та «Міленіум-2000» — це, відповідно, вчорашня індустріальна епоха та завтрашня «ефірна» ера панівного духу.

Одна виставка на двох — тренування перед спільним виїздом до Венеції. Завжди цікаві дотики різних творчих всесвітів — чи не так? Та й, за великим рахунком, немає того, чого не можна було б поєднати.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Там, де слова пластичні...

«Молоді люди» — вистава, що її завтра запропонує киянам балет Станіслава Вишневського (м. Ліон, Франція). Назва якась «ніяка», подумає хтось. Там, де є чародійство рухів, не варто вимагати чародійства фраз. Молоді люди — і цим усе сказано. Це — вікова позначка, з якої ведеться відлік дорослої чуттєвості. А слова?.. Вони таки причетні до вистави. Хореографія тут є прямою транспозицією теми віршів Вероніки Пестель. І це публіку нефранкомовну не лякає. Адже на те й існує мова сучасної пластики, щоб ідея автора просочилася крізь бар'єри нерозуміння і стала... нашою.

Ольга КРАСОВСЬКА.

У номер

✔ Рівне

Притулок для бездомних

Місцева влада вживає заходів для створення у Рівному притулку для бездомних на 50 місць. Допоки міський голова Рівного Віктор Чайка вирішує, яке з приміщень (а таких є кілька) віддати під притулок, соціальні працівники заготовляють по районах картоплю, овочі. Консервні заводи Рівненщини для потреб притулку нададуть безкоштовно свою продукцію.

✔ Полтава

Найсмачніша юшка — переможна

В урочищі Пристіни під Кременчуком уже вдруге за останні три роки відбулися унікальні змагання на Кубок України з підводного полювання. За два дні «іхтіандри» спільно вполювали 240 рибин загальною вагою понад 435 кілограмів. Найбільший улов у команди «Дніпро» з Дніпропетровська, а ще одна команда з цього міста — «Смак» стала третьою. Не нудьгували на березі й уболівальники, їх частували запашною юшкою, були також влаштовані вікторини, розваги, конкурси.

✔ Черкаси

Тарас тут залишив вічності сліди...

«Шевченко і Черкаси» — так назвали нову історико-документальну книгу її автори — викладач Черкаського держуніверситету імені Богдана Хмельницького Василь Мельниченко та голова Спілки краєзнавців Черкащини Павло Соса.

На основі історичних джерел та документалістики дослідники пройшли вулицями, скверами, майданами міста, «де Тарас залишив вічності сліди». Автори розкрили також тему вшанування й увічнення пам'яті поета у Черкасах.

✔ Одеса

Перехопили транзит

Сотні тонн фруктів та овочів переробляє щодня на високоякісні соки, щоб одразу доставити їх споживачам, Кучурганська філія одеської фірми «Вісма». Щоб мати сировину, тут створили досить широку мережу заготівель, яка охопила не тільки Причорномор'я, а й Поділля. Взаємовигідні й своєчасні розрахунки з постачальниками сприяли тому, що навіть транзит на Росію та північні регіони України тепер у ряді випадків завернув на Кучургани.

✔ Кіровоград

Вивчати мову предків

віднині мають змогу учні Вільшанської середньої школи — діти з болгарських сімей. У школі створено гурток, у якому кожен бажаючий може опанувати літературну болгарську мову. А згідно з угодою про співдружність між Вільшанським районом Кіровоградської області та кількома болгарськими містами знання мови предків допоможе учням здобути подальшу освіту у найпрестижніших вузах Болгарії.

✔ Фотофакт

У Донецьку перед видавництвом «Донеччина» на честь 55-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників з ініціативи ветеранів Великої Вітчизняної війни відкрито стелу з іменами загиблих військових журналістів.

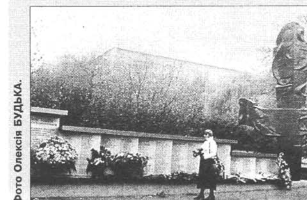

Фото Олексія БУДЬКА.

Сокира — найліпший засіб від головного болю

За таким рецептом, схоже, фінансується вугільна галузь

Соціальний зріз

Шахта імені Абакумова. Серпневу зарплату тут виплачено лише на третину, тож настрій у гірників відповідний.

— Шахтарі доведені до відчаю, вони на все готові, — каже начальник дільниці підготовчих робіт № 3 Євген Бондарчук. — Якби сьогодні хтось із профспілкових лідерів закликав повністю зупинити роботу і організувати страйк, таку людину підтримали б.

Прохідник Олександр Дьомінов разчарувався: «На нас держава просто не звертає уваги». Особисто Олександрові Петровичу шахта винна більш як чотири тисячі гривень — борги тягнуться ще з 1997 року. А обіцянка уряду погасити заборгованості товарами так і залишилася обіцянкою. За словами прохідника, замість потрібної гірникам побутової техніки пропонували... цвяхи, одеколон, засоби для боротьби з павуками й міллю тощо. Втім, як пояснили пізніше в профспілковому комітеті підприємства, взаємозалік не склався ще з однієї причини: дозволяючи бартер для погашення шахтарських боргів, держава вимагає сплатити прибутковий та пенсійний податки «живими» грошима. Коло замкнулося.

На шахті імені Абакумова видобувають енергетичні марки вугілля. Енергетики оплачують лише п'ять відсотків від спожитого палива, тож єдине джерело грошей — державна дотація, а її катастрофічно бракує.

— Вимагаємо збільшення бюджетного фінансування галузі, — пояснює Леонід Давидов, заступник голови ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України. — Верховна Рада прийняла закон про додаткове бюджетне фінансування в обсязі 1,5 мільярда гривень, проте досі його не виконують. Мало того — уряд подав на розгляд до парламенту проект бюджету на наступний рік, в якому вугільникам виділено навіть менше, ніж у рік попередній, — 1,6 мільярда гривень. Ми ж наполягаємо на сумі втричі більшій.

Серед основних вимог — забезпечення вчасної виплати заробітної плати і реальне погашення заборгованості — вона перевищує 2 мільярди гривень. Крім того, вугільники вважають за необхідне припинити приватизацію підприємств галузі, заборонити закриття шахт без достатнього фінансування соціальних програм та пропонують збільшити шахтарські пенсії.

У профкомі шахти імені Абакумова показали стос заяв робітників з єдиним проханням: грошей! На підприємстві вирішено щомісяця п'ять тисяч гривень з фонду оплати праці розподіляти між авторами заяв. Отримати близько двох сотень зароблених тобою ж гривень «світить» лише у разі, коли ти серйозно хворий і потребуєш грошей на лікування. І хоча процедура виплати цих коштів непроста, а очікування може розтягнутися на кілька тижнів, триматися мусиш: адже згідно із заведеним порядком шанси отримати гроші у зв'язку зі смертю дорівнюють нулю. Невже і уряд не поспішає з додатковим фінансуванням галузі, очікуючи на смерть «пацієнта»?

Ліна КУЩ.

Фото Дмитра ПЕЧКІВСЬКОГО.

Потерпілим на трудовому фронті нададуть допомогу... в наступному тисячолітті

Коментар

Краще бути застрахованим, аніж жити в постійному страху перед нещасливим випадком. У третьому тисячолітті Комітет з нагляду за охороною праці України обіцяє розвіяти побоювання громадян з приводу можливої втрати працездатності на виробництві. З 1 січня 2001 року набирає чинності Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасливого випадку на виробництві і професійного захворювання, що спричинило втрату працездатності».

Щоб закон почав працювати, потрібна груба калитка, з якої він має фінансуватися. На роль «гаманця» Державний комітет з нагляду за охороною праці, який і «породив» цей закон, пропонує окрему фінансову структуру — Фонд соціального страхування від нещасливих випадків. За словами заступника міністра праці і соціальної політики України, голови «наглядового» комітету Станіслава Ткачука, наповнюваність фонду для виконання всіх статей закону має бути 900 млн. грн. на рік. А нині заборгованість підприємств потерпілим на трудовому фронті країни становить 600 млн. грн.

«Батьки» страхового закону пропонують забезпечити майбутнє свого дитяти за рахунок 0,5% відрахувань підприємств до фонду «нещасливого випадку» від обсягу реалізованої продукції усупереч світовій практиці — в усьому світі такі страхові внески роблять із фонду заробітної плати. На думку Станіслава Ткачука, фонд зарплати в Україні практично невловимий — є чималий тіньовий фонд і маленький офіційний, з якого і стягують податки. Внески до фонду будуть обов'язкові для всіх роботодавців. Сам працівник ані копієчки до цієї страхової скарбнички не внесе. Однак, влаштовуючись на роботу, він автоматично стає застрахованим від нещасливого випадку на робочому місці.

За даними статистики, лідером за летальними випадками і виробничим травматизмом є АПК. Торік у цій галузі народного господарства загинули 380 осіб, цього року —вже 360. Друге місце — за вугільною промисловістю: минулого року загинули 295 шахтарів, цього року — 237.

Початково передбачалося, що відсоток відрахувань до фонду має бути сумірним з коефіцієнтом ризику підприємств: хто більше ризикує травмувати працівника, той більше і платить. Та через нестабільну економічну ситуацію вирішено за основу виробничого соцстраху взяти випробувану солідарну систему. Природно, що платники внесків порівняно безпечних галузей промисловості від такої перспективи не в захопленні.

Після прийняття закону трудовики очікують масової легалізації травмованих на виробництві працівників, які прийдуть до органів виконавчої влади по належну компенсацію. Однак отримати її вони зможуть лише в наступному тисячолітті.

Ольга ВІТЕР.

Про бідний ЖЕК та сусідську «жабу»

Справи комунальні

Наша людина звикла жити від одного побутового катаклізму до іншого. І не в тому річ, що «у них там» нічого не виходить з ладу: виходить. Суть в іншому: у нас, на відміну від «них», ніхто не робитиме революції через неякісні послуги, «зірвані» строки, недбале ставлення до клієнта... Ось, будь ласка, свіжий приклад.

Я мешкаю в одному з престижних районів столиці. Та за цю так звану престижність доводиться розплачуватися постійними аваріями водопроводу. Старезні прогнилі будинки ніхто не поспішає оновлювати. А програма реконструкції «хрущовок», думаю, ще довго буде фікцією.

Отже, нещодавно у мене знову, після чергового "планового ремонту", прорвало труби з гарячою і холодною водою (до речі, у ЖЕКу є спеціалісти окремо з гарячої та окремо з холодної води). Протягом двох тижнів ЖЕК ніяк не реагував на сигнал. Води «за традицією» не було. У кожній квартирі на стояку — до десятка металевих заплаток-зажимів. Однак ЖЕК і не приховує, що фінансово неспроможний замінити основні труби від першого до останнього поверху. Хоча це було б доцільніше, ніж латати іржу.

Ця історія не мала б кінця, якби я не заплатила власні гроші за заміну свого відрізку труб. Та найбільше мене вразила поведінка сусідів у такій тривіальній ситуації. Їх буквально «душила жаба» через те, що хтось міняє труби. Вони мало не бойкотували мене. А ще казали обурено: «Це ЖЕК повинен робити безкоштовно». Уявляєте, вони згодні жити у бруді, терпіти безкінечні аварії — хай будинок хоч завалиться!.. Може, у тому, що нас не поспішають гарно обслуговувати, винні також і ми самі?

Надія БІЛОБОРОДЬКО.

Київ.

Фото Бориса ПРИЙМАКА.

Закладено фундамент «травмпункту» у вітчизняному законодавстві

Передусім — інтереси клієнтів

Велику допомогу надали Британський фонд Ноу-хау, TACIS

На початку року «Голос України» опублікував інтерв'ю з головою правління АТ «ЗУКБ» та заступником голови правління Алоїзом-Збиславом Ластовським — представником Кредит Банку. Йшлося про плани виходу з непростого економічного становища, про перетворення його на банк з іноземним капіталом. Сьогоднішня розмова з головою правління АТ «ЗУКБ» Олександром ДЗЮБЕНКОМ — певною мірою продовження порушених тоді проблем, але вже на якісно іншому рівні, з приводу значної події в житті банку.

— У Західно-Український Комерційний банк влився чималий західний капітал. Те, що він тепер становить 87 відсотків статутного фонду, сприймають неоднозначно. Олександре Язоровичу, а як ви оцінюєте цей факт?

— І потреба, і, відповідно, логіка залучення значних зарубіжних коштів передусім у тому, щоб забезпечити стабільність і надійність банку, тобто захистити кошти українських громадян, українських підприємств, установ і організацій, які вони довірили нам. Банк завжди прагнув цього, таке наше кредо. І захищали інтереси клієнтів тими способами, які були можливі і найдоцільніші у той чи той період, у тій чи тій економічній ситуації. Отож подію, що сталася внаслідок завершення XIII емісії акцій, не можна відривати від історії банку, від того шляху, який ми пройшли. Банк створено 1990 року групою ентузіастів, котрі залучили до його статутного фонду кошти близько 20 юридичних осіб. Був зареєстрований ще в Держбанку СРСР.

Часу минуло не так багато, але банк уже має свою історію. Довелося кілька разів міняти політику стосовно акціонерів. Спочатку це було акціонерне товариство, яке об'єднувало 20 юридичних осіб. Потім до акціонера—юридичної особи почали висувати жорсткі вимоги з боку Національного банку, необхідний був його баланс, а головне — вільні кошти. Фінансовий стан підприємств постійно погіршувався. Тому банк звернувся до фізичних осіб, почав продавати акції їм.

Тоді досить високою була прибутковість банківської діяльності. Постійно виплачували вагомі дивіденди. Вони значною мірою капіталізувалися в акціях банку і, знову-таки, давали змогу залучати акціонерами фізичних осіб. Їх стало понад 10 тисяч.

Пізніше, наприкінці 1996 року, ми відчули, що прибутковість банківської діяльності знижується. До того ж постійно зростали вимоги Національного банку України: щодо норм обов'язкового резервування, створення резервів під проблемні кредити, інших сфер діяльності, мінімального статутного капіталу. Тому вже тоді серйозно замислилися над тим, щоб залучити іноземні інвестиції, шукати іноземних інвесторів. Причому ще з 1994 року почали працювати з Європейським банком реконструкції і розвитку, думали й про інших інвесторів у Західній Європі. Дуже тісно співпрацювали на польському ринку. Першими серед банків України відкрили зарубіжне представництво (в Любліні). Тобто знову змінили стратегію формування акціонерів банку. Вона полягала в залученні західних інвестицій.

— На початку осені 1997 року у пресі з'явилися публікації про те, що ЗУКБ підписав попередні інвестиційні угоди з польським Кредит Банком та ЄБРР.

— Тоді вдалося залучити до статутного фонду кошти польського Кредит Банку. З Європейським банком реконструкції і розвитку тривала непроста робота. Її результат — завершення XIII емісії акцій банку. Основними акціонерами Західно-Українського Комерційного банку стали: ЄБРР, польські Кредит Банк та «Банківський торговий дім» і «Банківський інвестиційний фонд».

— Деякі аналітики у пресі не завжди схвально розцінюють подію. «Продалися!», мовляв.

— Уявили, мабуть, що це просте рішення: ми запропонували великий пакет акцій АТ «ЗУКБ» на Заході — і одразу західні банки кинулися купувати. Зовсім не так. Банк спочатку мав виконати низку вимог, щоб дотягтися до того рівня, з якого західні інвестори почали підготовку до внесення коштів до нашого статутного фонду. Велику допомогу надали Британський фонд Ноу-хау, TACIS. Проводили ретельні перевірки нашої роботи та надійності аудиторських фірми «Делойт і Туш» та «Артур Андерсен».

Інвестори, як відомо, тепер не дуже рвуться в Україну, адже наша економічна ситуація спричинює для них великий ризик. Тому правління, керівники банку пройшли нелегкий шлях, поки переконали інвесторів, що банк спроможний виконувати функції, які на нього покладатимуть.

А головне, чому правління пішло на пошук західних інвесторів, — **щоб захистити інтереси клієнтів.** Але також і для того, щоб залучити в Україну кошти, які, безперечно, допоможуть звести на ноги нашу економіку. Здавалося б, річ очевидна, що коли підприємство зможе взяти дешевші кредити — то в нього з'явиться можливість активізувати роботу, тобто забезпечити людям зарплату, випуск продукції, сплату податків, які підуть на пенсії, тощо.

— Політика ЗУКБ зрозуміла. А чи влаштовує банк політика західних інвесторів? І в чому вона полягає?

— Політика західних інвесторів цілком влаштовує правління банку. Яка вона? Скрізь, не тільки в нас, прибутковість банківської діяльності падає. Тому першочерговим для інвесторів стає питання стабільності банку. Це збігається з нашими інтересами. Сьогодні маємо багато вкладів фізичних осіб — до 50 мільйонів гривень вкладів громадян України, значні суми залишків коштів на рахунках клієнтів—юридичних осіб. Несемо дуже велику відповідальність, великі ризики перед юридичними і фізичними особами України, які тримають гроші в нашому банку. Тому для нас першочерговим є питання стабільності роботи, гарантія, що з грошима юридичних чи фізичних осіб нічого не станеться. А інвестиції західних фінансових структур забезпечують цю нашу гарантію. Це неабиякі структури — Європейський банк реконструкції і розвитку — першокласний західний банк, Кредит Банк С. А. — великий польський банк, баланс якого становить майже 3 мільярди доларів (до 50% його статутного фонду має бельгійський Кредит Банк, також першокласний європейський банк). Тобто наші зобов'язання, наші депозити, усю нашу майбутню роботу гарантуватимуть великі західні банки. Сьогодні в Україні це єдиний шлях до цілковитого виконання всіх зобов'язань банку.

Далі. Щоб банк успішно розвивався, потрібні великі інвестиції у банківську сферу. Потрібні нові офіси, які мали б сучасний вигляд, комп'ютерні технології, без котрих сьогодні неможливо добре працювати. Щоб ними володіти, щоб їх впровадити в Україні, потрібні мільйони і мільйони доларів. Я не кажу вже про розробку нових банківських продуктів та технологій.

— Інвестори не проти таких вкладень?

— Вони погодилися з тим, що великі суми з інвестиційних коштів ми витратимо на такі цілі. На це спрямована й технічна допомога Європейського банку реконструкції і розвитку та Кредит Банку.

— Це все схоже на спонсорство. І капіталізація, і розвиток банку... Інвестори вкладають та й вкладають кошти. А що вони отримають у кінцевому результаті? В чому фінансова вигода для них?

— Банк розвиватиметься, у нього з'являтимуться дедалі нові й нові клієнти, а в результаті збільшуватимуться валюта балансу, обсяги кредитного портфеля, створюватимуться робочі місця в Україні. Тобто кінцева мета наших акціонерів — зростання акцій Західно-Українського Комерційного банку. Чим банк краще працюватиме, тим дорожче його акції цінуватимуться. І акціонер матиме потенційну можливість через певний час перепродати ці акції за значно вищою ціною, ніж та, за якою він платив, ставши акціонером Західно-Українського Комерційного банку.

Польський Кредит Банк має дещо іншу мету. Він увійшов до ЗУКБ не для того, щоб потім перепродати свої акції, а співпрацюватиме із ним на перспективу. Щоб через банк в Україні, який він добре знає, з яким співпрацює і який добре орієнтується на українському ринку, сприяти польсько-українським економічним зв'язкам. Отож це великий бізнес, а не спонсорство.

— Клієнти банку матимуть вигоду від того, що в ЗУКБ з'явилися західні інвестори?

— Перед банком відкриваються нові можливості для роботи з ними. Це, зокрема, дешеві кредитні лінії на декілька років. Ми стоїмо на порозі підписання додаткових умов для відкриття кредитних ліній з Європейським банком реконструкції і розвитку і польським Кредит Банком. Це крім тих коштів, що ми вже отримали.

— Що буде з акціями українських акціонерів або що «світить» простим акціонерам, хоч їх і небагато?

— Справді, 87 відсотків у статутному фонді сьогодні належить нерезидентам. Лише 13 відсотків у ньому — акціонери України, переважно — фізичні особи. Річ у тому, що багато з них хочуть продати свої акції, їм потрібні гроші. Заявок — на кілька мільйонів. Такі акціонери просять вільно оперувати їхніми акціями на вторинному ринку цінних паперів.

Ми ведемо розмови з західними інвестиційними фондами, щоб вони купили ці акції на вторинному ринку. Тобто хто захоче продати свої акції, продасть їх, а хто не продаватиме тепер, виграє потім на курсовій різниці.

— Коли й ці, українські, акції також підуть за кордон, статус банку зміниться?

— Я хочу наголосити, що Західно-Український Комерційний банк завжди буде українським. Він розташований в Україні. Тут працює український персонал. Тут діє українське законодавство.

— А серед працівників банку є громадяни Польщі?

— У правлінні ЗУКБ є представники інвесторів. Цілком зрозуміло, що кожний інвестор, вкладаючи гроші, хоче мати представництво в органах управління. Згідно з умовами, які ми підписали, двоє з п'яти членів правління — представники Кредит Банку. Вони, приїхавши з Польщі, працюють на стратегічних напрямах діяльності банку, пов'язаних з видачею кредитів, роботою філіальної мережі. Але основну роботу виконує український персонал.

— Тобто побоювання окремих людей, що банк буде не український — безпідставні?

— Не просто безпідставні — абсурдні.

— Яка мета правління, колективу банку тепер, коли є чималий західний капітал?

— Ми маємо стати одним з найбільших українських комерційних банків за валютою балансу, за статутним фондом, за капіталом, одним з провідних банків України. Ми маємо дати клієнтам абсолютну гарантію вкладів.

— А як реально вимальовується дивідендна політика?

— Тут також є нюанси. Українські фірми й українські фізичні особи хочуть постійних дивідендів, розподілу прибутку. Західні фінансові установи заявили, що треба вкладати гроші в розвиток банку, в банківські продукти, в технології, формувати резерви під безнадійну заборгованість. І в найближчі 5—10 років жодних дивідендів не буде.

Як це роблять у світі? Протягом певного часу компанії чи великі фірми виплачують дивіденди дуже мало, або й зовсім не виплачують, бо всі розраховують на зростання вартості акцій. Наприклад, ціна акцій польського Кредит Банку за кілька останніх років зросла у три рази. А дивіденди своїм акціонерам у цей період він виплачував дуже малі і нерегулярно.

— Ви впевнені, що співпраця буде плідною і взаємовигідною?

— Я в цьому переконаний. Адже ми знаємо українську специфіку: як підійти до кожного клієнта, які проблеми його турбують. З другого боку, ми відповідаємо жорстким західним вимогам щодо формування підрозділів та самої роботи.

Така стратегія розвитку Західно-Українського Комерційного банку. Така логіка західних інвестицій.

Інтерв'ю взяв **П. ПУТІЙ.**

XIII емісія: цифри і факти

В Акціонерному товаристві «Західно-Український Комерційний банк» (Львів) відбулася особлива подія — завершено продаж акцій XIII емісії, яка тривала з 25 липня по 20 вересня 1999 року. До статутного фонду банку влилося понад 9 мільйонів євро західного капіталу.

Власником акцій ЗУКБ став і Європейський банк реконструкції і розвитку, у нього 27,64 відсотка акцій львівського банку, тобто на 3,298 млн. євро.

Польське АТ Кредит Банк після придбання акцій XIII емісії володіє 34,977 відсотка статутного фонду.

Ще два польські інвестори — «Банківський торговий дім» та «Банківський інвестиційний фонд» — разом володіють 24,314 відсотка пакета акцій ЗУКБ.

Частка української сторони в статутному фонді в результаті здійснення XIII емісії становить 13,07 відсотка.

АТ «ЗУКБ» є правонаступником Товариства з обмеженою відповідальністю «Західно-Український Комерційний банк», створеного в 1990 році у Львові.

Сплачений статутний фонд банку за станом на 20 вересня 1999 року становить 56036699,16 гривні (11,932 млн. євро).

У номер

✔ Луцьк

Перша школа першої допомоги

Трапляється, що на вулиці людині стає погано. І ніхто з оточуючих не знає, як їй допомогти. Щоб не виникала така ситуація, в Луцьку почала діяти перша в західному регіоні школа першої медичної допомоги. Утворено її під егідою обласного центру боротьби з гіпертонією. Протягом дев'яти годин програмного курсу інструктори саносвіти міського відділу охорони здоров'я навчають державтоінспекторів, міліціонерів, учителів та представників інших професій надавати термінову медичну допомогу на вулицях, у парках, на вокзалах, інших громадських місцях. У навчанні використовують спеціальні відеофільми, діафільми, муляжі, які безплатно передала школі благодійна Мальтійська служба. Незабаром подібну школу закінчуватимуть і слухачі курсів водіїв. Школи першої допомоги буде відкрито й в інших містах і райцентрах Волині.

✔ Миколаїв

Вилучили «клубничку»

Понад 800 примірників різноманітної «клубнички» вилучили тільки за один день у кіосках Миколаєва працівники міліцейської служби у боротьбі з економічними злочинами. Цю дещо незвичну функцію вони змушені були взяти на себе. Бо в нас поки що нікому це робити. Комерсанти геть розперезалися — відкрито продають неліцензовані відео- й аудіокасети, друковану продукцію з найбезсоромнішою «порнухою» навіть неповнолітнім. На перший раз винних притягнуто до адміністративної відповідальності, хоча й попереджено про відповідальність кримінальну.

✔ Рівне

Цегла до цегли — і виріс будинок

У Рівному обсяги будівельно-монтажних робіт порівняно з роком минулим зросли у чотири рази. Сім тисяч будівничих обласного центру працюють на єдиного замовника — управління капітального будівництва міськвиконкому. Особливу увагу приділяють розвиткові будівельної індустрії. Відновлені й реконструйовані рівненські будівельні організації, спираючись на дієву підтримку міської влади, вже освоїли понад сім мільйонів гривень капіталовкладень. Виростають у Рівному нові житлові будинки, будівлі комунальної сфери, соціального призначення, впорядковується район Червоні Гори...

✔ Чернігів

Є й приватні музеї

Олександра Петрівна Носенко з Домашлина Корюківського району Чернігівської області майже двадцять років збирала поліські старожитності. Тепер у її домі відкрився невеликий музей. У ньому зберігаються і церковні книги, і дзвіночки, і рушники, і знаряддя праці тощо.

✔ Чернівці

На спомин про автора «Смерекової хати»

Чернівецький міськвиконком ухвалив рішення про увіковічення пам'яті буковинського поета-пісняра, автора популярної пісні «Смерекова хата» Миколи Бакая, який у розповні творчих сил відійшов у вічність. На будинку, де проживав митець, буде встановлено меморіальну дошку. Заплановано також видати книгу його неопублікованих віршів та пісенних текстів.

✔ Фотофакт

Генерал-майора міліції у відставці Миколу Дзюбу, який брав участь у бойових операціях на фронтах Великої Вітчизняної, було нагороджено вісьмома орденами і медалями. А нещодавно указом Президента України він удостоєний і дев'ятого — Богдана Хмельницького.

Фото Євгена Ласкіна (ЦОС УМВС України в Миколаївській області).

Операція «Ринок» — 2

Журналістське розслідування

У першому матеріалі (див. «ГУ» від 13.11.99 р.) йшлося про тих, хто на «п'ятачку» торгує. Про їхнє невеселе життя-буття, непомірні збори-податки, низьку платоспроможність населення тощо. Зазначалося, зокрема, що в столиці функціонують 104 ринки і лише чотири з них — державні. Мимоволі постає питання: хто-хто господар на тих ринках? Бажання з'ясувати це привело нас у міліцію. Що з того вийшло? Читайте!

А в міліції, як звісно, справи, справи, справи.

2. Хто контролює базари?

Відповідь на це запитання знають у місцевих органах влади, зокрема в міліції. Але вона не вельми охоче надає інформацію. Чому? Здогадатися неважко і вам, читачу.

Ми вирішили піти на прямий контакт з управлінням у боротьбі з організованою злочинністю ГУМВС України в Києві. Могли б звернутися до служби охорони громадського порядку, спеціалістів у боротьбі з економічною злочинністю тощо. Але нас не цікавили дрібні злодії, що «пасуться» на ринках, п'яні хулігани, що «випадково» опиняються в торгових рядах. Нас цікавила проблема рекету, тобто поборів, без яких ринок просто неможливий. Ну, ви повірите, що люд, який торгує «на постійній основі», ні з ким, крім держави, не ділиться? Що в їхніх лавах усе тихо і мирно?

Донедавна наші знайомі, які «окупували» вулиці й підземні переходи, продаючи нехитрий скарб, плакалися, що крім неприємностей від представників офіційної влади їм перепадає і від вузьколобих, бритоголових, крутоплечих. А тут — щоб не мати навару від продавців хутра, шкіри, кришталю?..

Крім інформації ми ще хотіли отримати згоду керівництва УБОЗу на проведення спільної акції на столичних ринках.

Хоч і не одразу, але домовилися із заступником начальника управління про зустріч. Прийшли в зазначений час — не застали.

Через кілька днів Микола Іванович Прасюк в обумовлені години засідав. Наступного разу нас охорона таки пропустила. Піднялися на поверх, а там від офіцера почули, що пана Прасюка терміново викликали...

Справи, справи, справи.

* * *

Ми, втім, теж не гаяли часу. Навідалися до найближчого від управління Володимирського ринку. Походили, придивилися, погомоніли з продавцями і покупцями. Один раз, другий, третій.

Промисловий майданчик розбився умовно на три табори. Одні продавці наше запитання «Чи маєте справу з крутолобими?» переадресовували своїм хазяям, другі категорично казали «ні», треті — впевнено «так». Останні говорили про 100—150 доларів, які з них вимагають рекетири щомісячно. Дехто зізнавався, що приходять щотижня за 35 доларами. Та всі зазначали: в міліцію не заявляємо, бо це небезпечно. Мовляв, вона сама тебе і здасть. Із журналістами говорили без свідків і без надії: «Про вимагачів на ринку не знає тільки той, хто не хоче знати. Отже, ваша чергова публікація нічого не дасть. Хіба що злочинці стануть ще обережнішими».

За нашими даними, збирають гроші самі ті, хто торгує, і несуть дань в обумовлене місце. Щоправда, збирають не з усіх. Є певна категорія щасливчиків, яких рекетири обминають: рідня стражів порядку, знайомі місцевої адміністрації.

Із цим інформаційним багажем завітали ми до директора державного комунального підприємства (ДКП) «Володимирський ринок» Олександра Бердикова. Керує ринком він дев'ять років, у торговельній мережі — 33 роки. З цікавістю слухаємо про успіхи колективу, про його соціальний захист. Не забувають тут про дні народження, допомагають коштами на весілля, на оздоровлення. Зарплата не підвищується, правда, три роки, зате в середньому досягла 240 гривень.

Від чого ж болить голова у директора, що найбільше хвилює?

— Щоб людей на торгових точках було якнайбільше.

— А рекет не...

— Ні.

Ну, що ж, директор підтвердив слова керівників Московського району, на території якого міститься ДКП, які в телепередачі запевняли глядачів, що на ринку вимагань грошей «нема і давно не було».

Вислухавши полярні думки щодо ринкового рекету, ми з подвійним інтересом почали домагатися інформації та співробітництва від керівництва столичного УБОЗу.

Зустрітися не вдалося, тому редакція надіслала на ім'я начальника листа, в якому повторно запропонувала провести спільну акцію, а попередньо в її рамках відповісти на 17 запитань.

Відомий кіногерой Жеглов вважав би за честь спілкуватися з редакцією, яка бажала б рекламувати його успіхи в боротьбі зі злочинцями.

В управлінні у боротьбі з організованою злочинністю 13 діб думали, як вчинити. І нарешті вирішили рекет вважати злочином, який не може бути організований. Про що інформували редакцію 31 серпня ц. р.

«Повідомляємо, що згідно з чинним законодавством на УБОЗ покладено специфічні функції боротьби з організованою злочинністю із застосуванням комплексу оперативно-розшукових заходів.

Наведенням порядку на ринках міста займаються служби охорони громадського порядку, карного розшуку, боротьби з економічною злочинністю тощо. З приводу участі у запланованій Вами операції та одержання відповідей на інші запитання Вам необхідно звернутися до ЦГЗ Головного управління МВС України в м. Києві».

Ми скористалися порадою і надіслали відповідного листа до Центру громадських зв'язків (ЦГЗ). 23 жовтня минув місяць, як всезнаючий і всемогутній ЦГЗ отримав редакційне послання, але на відповідь не спромігся.

Згодні, запитання були важкуваті.

Співчуваємо, бо відповідь на них вимагає кропіткої об'ємної роботи. А в міліції, як звісно, справи, справи, справи.

* * *

А тепер, власне, про ті самі «заковиристі» запитання, які, схоже, загнали в глухий кут міліціонерів.

Ми, приміром, запитували, яка криміногенна обстановка на столичних базарах, хто з «авторитетів» контролює їх; яка доля директорів ринків «Рибалка» і «Авторинок», яких затримали влітку; чи притягували працівників міліції до відповідальності за їх співучасть або сприяння вимаганням; яких заходів ужито за заявами потерпілих від рекетирів тощо.

Ми просили також у рамках майбутньої акції повідомити нас, чи втручаються в діяльність УБОЗу «гілки» влади, чи мають працівники міліції пропозиції щодо вдосконалення відповідних законів і організації торгівлі на ринках, поліпшення матеріально-технічної бази УБОЗу тощо.

Отже, хата УБОЗу виявилася на ринку крайньою. Тим часом у засобах масової інформації «засвітилися» працівники управління у справі, якою начебто категорично не займаються.

«В рамках широкомасштабной операции по борьбе с организованной преступностью сотрудники Главного управления «К» Службы безопасности Украины **совместно со столичным УБОП** (підкреслено нами — **Авт.**) задержали на месте преступления группу вымогателей. Местом «работы» последних был один из киевских рынков». (Газета «Сегодня» від 14.08.99 р.).

Із іншого видання ми дізналися нещодавно про затримання групи вимагачів, яка три роки збирала дань на... Володимирському ринку...

Отже, хто контролює ринки Києва, ми від правоохоронних служб не дізналися. На це запитання спробуємо відповісти самі, використовуючи інформацію зі своїх джерел. Про це читайте у наступному матеріалі.

Іван ІЛЛЯШ, Віталій КРАСНЮК, Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.
Фото Сергія ЧУЗАВКОВА.

(Далі буде).

ЗАТ «Київхімпостач» оголошує збори акціонерів на 30 грудня о 13.00 1999 року за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська,21 у приміщенні «Центральні курси ЦО».

Порядок денний

1. Збільшення статутного фонду.
2. Внесення змін до Статуту.
3. Про участь у створенні нового підприємства.

До уваги акціонерів ВАТ «Івіта»

Позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 30 грудня 1999 р. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Юності, 23 в приміщенні їдальні ВАТ «Івіта».

Порядок денний:

1. Ліквідація дочірніх підприємств, створених ВАТ «Івіта».

Реєстрація учасників з 10 до 11 години. Початок зборів об 11 годині. При собі мати посвідчення особи та доручення на представництво.

За докладною інформацією звертатись в оргкомітет за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Юності, 23, тел. (8-03422) 2-24-75.

Правління товариства.

Відкрите акціонерне товариство «Райагропостач»

повідомляє, що 30 грудня 1999 р. о 10-й годині відбудуться чергові загальні збори акціонерів за адресою: Київська обл., м. Фастів, вул. Гусєва, 27.

Реєстрація акціонерів (їх представників) з 8.00 до 9.45 за місцем проведення зборів. При собі мати паспорт.

Порядок денний:

1. Звіт органів правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1998 рік.
2. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
3. Вибори членів спостережної ради та ревізійної комісії.
4. Різне.

Телефон для довідок /265/ 6-66-68.

Відкрите акціонерне товариство **«Виробниче будівельно-монтажне об'єднання Одесбуд»** повідомляє про проведення зборів акціонерів, які відбудуться 23 грудня 1999 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, вул. Жуковського, 38.

Реєстрація акціонерів розпочнеться по зазначеній адресі 23 грудня о 13.00.

Правління ВАТ «ВБМО Одесбуд».

10 декабря 1999 г. в административном здании **АОЗТ «Лисичанская птицефабрика»** в 11-30 состоится собрание акционеров Общества.

Повестка дня

1. О реорганизации АОЗТ «Лисичанская птицефабрика».
2. О согласовании проекта Договора о присоединении ЗАО «Краснореченский комбикормовый завод» к АОЗТ «Лисичанская птицефабрика».
3. Об утверждении передаточного акта.
4. Об увеличении размера Уставного фонда Общества.
5. Об изменениях и дополнениях учредительных документов Общества.
6. О выпуске облигаций АОЗТ «Лисичанская птицефабрика».

Продается передвижная автоматизированная электростанция ПАЭС-2500, предназначенная для обеспечения электроэнергией промышленных и бытовых потребителей.

Номинальная мощность — 2500 квт;
ток — переменный трехфазный;
номинальное напряжение 6300 в;
частота — 50 гц;
двигатель газотурбинный авиационный АИ-20.

Топливо — керосин, дизельное. При соответствующей замене топливной системы и автоматики — газообразное.

Доставку к покупателю, установку и запуск можно оговорить с продавцом.

Подробная техническая информация и условия реализации — по тел. в Киеве:

8-044-2036335 мобильный;
8-(044)-5472198;
8-(044)-4191322.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 18/285б о банкротстве частного предприятия «Донмедсервис» (340014, г. Донецк, пр. П. Коммунаров, 61). Банковские реквизиты должника: расчетный счет 26001301440231 в Горняцком отделении АК ПИБ в г. Макеевке, МФО 334419, ОКПО 24464075.

Претензии кредиторов и предложения возможных санаторов принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

Арбітражний суд Кіровоградської області (Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справи:

— № 05-01/1546/3-175 про визнання банкрутом виробничо-комерційної фірми «Трансагросервіс» (Кіровоград, вул. Автолюбителів, 13, ід. код 20635574, р/р 26005015597 у державному експортно-імпортному банку України в Кіровограді).

— № 05-01/1190/3-145 колективного сільськогосподарського підприємства ім. Чапаєва (с. Грузське, ід. код 0375666721, р/р 26009200090001 в АПБ «Україна» в Кіровограді).

— № 05-01/1254/10-142 колективного сільськогосподарського підприємства «Овсяниківське» (с. Овсяниківка, р/р 26004200084001 в АПБ «Україна» в Кіровограді).

— № 05-01/484/10-51 приватного підприємства «Ельдорадо» (Кіровоградська область, м. Новоукраїнка, вул. Чапаєва, 20, кв. 37, р/р 26001200128001 в Новоукраїнському відділенні АКБ «Україна»).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів прийматимуть протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Арбитражный Суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве:

1. дело № 2-6/6009 в отношении МЧП «Родина» (юрид. адрес: 334166, с. Богатое, предприятие обслуживалось в АКБ «Крымбанк» (г. Симферополь, ул. Крылова, 37), который был объявлен банкротом в 1998 г., ОКПО 22244553).
2. дело № 2-9/6113 в отношении МЧП «Белтак» (юрид. адрес: 334140, г. Белогорск, ул. Луначарского, 56, р/с 26001310075001 в ОПЕРУ дирекции банка «Украина» г. Симферополь, МФО 324214, ОКПО 13793054),
3. дело № 2-9/5958 в отношении МЧП «Лидер» (юрид. адрес: 334140, г. Белогорск, ул. Мира, 14, р/с 26006200083001 в ОПЕРУ дирекции банка «Украина» г. Симферополь, МФО 324214, ОКПО 16327358),
4. дело № 2-11/6689 в отношении ООО «Торгово-промышленная палата» (юрид. адрес: 334140, г. Белогорск, ул. Луначарского, 41, р/с 260073011 в Сбербанке № 4556 г. Белогорск, МФО 354191, ОКПО 24504202).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Мокате-Україна» сповіщає про ліквідацію дочірнього підприємства «Мокате-Україна» (ідентифікаційний код 30519219).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Мале державне підприємство «Комунальник» повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: Хмельницька обл., Дунаєвецький р-н, с. Маків, вулиця Чапаєва, 15.

ТОВ «Консульт-Сервіс» оголошує про свою ліквідацію. Всі претензії приймаються протягом двох місяців з часу публікації цього оголошення.

Вважати недійсним свідоцтво № 33023222 про реєстрацію платника податку на додану вартість ПТКП «Технології та ресурси Буковини» НВ 287744, видане ДПІ м. Чернівці 20.02.99 р.

Арбітражний суд Харківської області (м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справи про банкрутство:

ДП «Гідрозалізобетон» ТОВ «Южспецстрой» (Харківська обл., м. Чугуїв, вул. Вокзальна, 26, р/р 26006200053001 в АК АПБ «Україна», відділення м. Чугуєва, код 24272803) — справа № Б-7718/7-73;

ТОВ фірма «Арніка» (Харківська обл., Чугуївський район, с. Новопокровка, вул. Космічна, 15, р/р 29039200287001 в АК АПБ «Україна», код 21218789) —справа № Б-6109/7-72.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються в місячний строк від дня публікації об'яви.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 18/281б о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «МБР» (340062, г. Донецк, ул. Куйбышева, 70). Банковские реквизиты должника: расчетный счет 26000184690001 в ДРУ КБ «Приватбанк» г. Донецка, МФО 335496, код ОКПО 24805062.

Претензии кредиторов и предложения возможных санаторов принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

Арбітражний суд Рівненської області (266023, м. Рівне, вул. Віденська,10) порушив справу № 3/294-Б/99 Товариства з обмеженою відповідальністю «DNS» (адреса: Рівненська область, Рівненський р-н, с. Шубків, код ЗКПО 30132836, р/р 26007301457 в Рівненському обласному управлінні Ощадбанку України, МФО 333368).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (257000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 08/2218 про банкрутство Виробничо-комерційної заготівельної фірми «Серж», р/р 2600520153 8005 в ОПЕРВ Черкаської обласної дирекції банку «Україна», МФО 354693, код 14208023, ю/а: м. Черкаси, вул. Р. Люксембург, 30, кв. 17.

Арбітражним судом Закарпатської області (м. Ужгород, пл. Народная, 4) порушено справу № 61167 про банкрутство СП «Фокус» (код 22075843, юридична адреса: Ужгородський район, с. Розівка; фактична адреса: м. Ужгород, вул. 8-го Березня, 25/8; р/р № 8467905 в Промінвестбанку м. Ужгород). Оголошення дається з метою в місячний термін виявити кредиторів та можливих санаторів.

Арбітражний суд Харківської області (м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справу № Б-8422/7-72 про банкрутство Первомайського районного споживчого товариства (313450, Харківська обл., м. Первомайський, вул. Бугайченка, 4, р/р 2600130140 в Первомайському відділенні Ощадбанку, МФО 350017, код 24658827).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Спорт

✔ Хокей

Знову сказали «А»!

Шеффілд (Велика Британія). Тут відбувся турнір за право виступати наступного року в чемпіонаті світу (вища ліга). Він, як відомо, відбудеться в Санкт-Петербурзі (Росія).

Пропонуємо шеффілдські результати: Казахстан — Латвія — 3:6, Україна — Англія — 2:2; Латвія — Англія — 0:0, Україна — Казахстан — 3:2; Англія — Казахстан — 1:1, Україна — Латвія — 0:0.

	В	Н	П	Ш	О
ЛАТВІЯ	1	2	0	6—3	4
УКРАЇНА	1	2	0	5—4	4
Англія	0	3	0	3—3	3
Казахстан	0	1	2	6—10	1

Отже, збірні Латвії та України прямо виходять до групи А. Команда Англії у грудні зіграє ще стиковий матч за третю путівку з командами іншої групи. Казахи вибули до групи В.

✔ Теніс

Третій титул Кафельникова

Кубок Кремля. Утретє поспіль його переможцем став росіянин Євген Кафельников, який цього разу виграв у Байрана Блейка (Зімбабве), — 7:6, 6:4. Наш Андрій Медведєв у парі з Маратом Сафіним (Росія) був другий у змаганнях пар.

✔ Футбол

Хто стане суперником «Кристала»

Кубок другої ліги. 1/2 фіналу. «Борисфен» (Бориспіль) — «Поділля» (Хмельницький) — 2:0. 300. Мельник, 1, Литовчак, 81.

Як ми вже повідомляли, першим фіналістом Кубка став херсонський «Кристал», котрий здолав у двох поєдинках харківський «Металіст-2». Тепер вагому заявку на вихід до фіналу зробили бориспільці. Втім, сьогодні молода команда з Борисполя грає у Хмельницькому повторну зустріч з «Поділлям», у якого також є наміри поборотися за приз.

Динамівці вже другі

Першість країни. Перша ліга. Пропущений матч 17-го туру. «Динамо-2» — «Закарпаття». 2:0. 500. Федоров, 15, Косирін, 55.

У цих змаганнях буде зіграно ще два відкладені поєдинки — обидва за участю «Динамо-2». Сьогодні динамівці зіграють із «Шахтарем-2», а 20 листопада —з ЦСКА-2. Після перемоги над ужгородцями динамівці перемістилися на другу сходинку турнірної таблиці (31 очко). Але випередити «Сталь» у першому колі їм не вдасться, бо в алчевців — 38 очок. Максимальний результат динамівців може бути лише — 37.

✔ Бокс

Льюїс — останній чемпіон тисячоріччя

Лас-Вегас (США). Ленокс Люїс (Велика Британія) в дванадцятираундовому поєдинку проти Евандера Холіфілда (США) виграв за очками звання абсолютного чемпіона світу.

І молодший на висоті...

Намагається не відставати від старшого брата Віталія — чемпіона світу за версією WBO — молодший —олімпійський чемпіон Володимир Кличко. Днями в Лас-Вегасі український атлет виграв рейтинговий бій, нокаутувавши у другому раунді американця Філа Джексона.

На знімку: Володимир Кличко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Свято на поштовій вулиці

Сьогодні — День радіо, телебачення та зв'язку

Напередодні професійного свята зв'язківці та мешканці села Голікове Олександрійського району відзначили новосілля.

Нині на селі поштове відділення — чи не єдине вогнище культури, місце, де можна поспілкуватися, поділитися новинами, придбати потрібні для господарства товари і навіть продукти харчування. Тож і стало справжнім святом для жителів села відкриття нового приміщення відділення зв'язку.

На місці нинішньої ошатної будівлі була нікчемна розвалюха, споруджена майже століття тому. Поштовики тулилися в непристосованих кімнатках.

У Голіковому мешкає 550 жителів. Із них понад 300 — люди похилого віку, життя яких нерозривно пов'язане із відділенням зв'язку. Тут вони отримують пенсію, передплачують періодику. І приємно відзначити, що «Голос України» серед симпатій голіківчан посідає не останнє місце.

— Приміщення поштового відділення збудоване за чотири місяці, — розповідає генеральний директор обласного підприємства поштового зв'язку Олександр Зазимко. — Ми вдячні головному підприємству «Укрпошта», яке попри всі нинішні негаразди знайшло необхідні кошти, а це — близько п'ятдесяти тисяч гривень, подарувало селянам та поштовикам радість напередодні професійного свята зв'язківців.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

Один футболіст поєдинків не програє...

Перші матчі плей-оф за право виступати в фіналі Євро-2000. Ізраїль — Данія — 0:5, Ірландія — Туреччина — 1:1, Шотландія — Англія — 0:2.

СЛОВЕНІЯ — УКРАЇНА. 2:1 (0:1).

0:1 Шевченко, 33, 1:1 Захович, 53, 2:1 Ачимович, 84.

СЛОВЕНІЯ: Дабанович, Карич, Рудонья, Міланич (Остерс, 74), Мілінович, Кнавс, Новак, Чех, Удович (Ачимович, 46), Захович, Павлин.

УКРАЇНА: Шовковський, Парфенов, Гусін, Головко, Ващук, Дмитрулін, Кандауров (Кардаш, 57), Попов, Косовський, Шевченко, Ребров.

Попереджено: Кнавса, 25, Павлина, 37, Кандаурова, 51, Парфенова, 52, Міланича, 65, Рудонью, 85, Гусіна, 85. З поля вилучено: Парфенова, 61 (дві жовті картки), Гусіна, 90 (дві жовті картки).

Арбітр — Урс Майєр (Швейцарія).

13 листопада. Любляна. Центральний стадіон «Бежиград». 8 градусів. 10 000 глядачів.

Як і чотири роки тому, ми поступилися в Любляні словенській національній команді. І тоді ми повели в рахунку, як і цього разу. Щоправда, перевага першого разу була ще більша — 2:0! Але не втримали «синиці» в руках.

Утім, тодішня й нинішня ситуації все-таки відрізняються. Поперше, то був другий поєдинок групового турніру Євро-96 після нічиєї в Києві. І нам практично не світило вже нічого. Тепер у нас попереду домашній поєдинок. Та й нинішня збірна України значно авторитетніша. І їй до снаги здолати дефіцит у один м'яч...

Справді, наш воротар припустився помилки. Але не можна його звинувачувати в поразці. Подивімося правді в очі: вся українська збірна в другому таймі, після досить нормальної гри в першому, діяла вкрай невдало. Спадало на думку, що тренери вимагали зовсім інших дій від наших футболістів після перерви.

Так, безперечно, гол Андрія Шевченка, що його він забив після ефектної передачі Кандаурова (м'яч, як кажуть, влучив у «мертву зону») з рогу штрафного майданчика, привів у захоплення навіть словенських уболівальників. Але активнішою стороною були саме господарі. Вони постійно підтримували високий темп. До речі, у складі словенців є чимало хороших майстрів, які виступають у клубах Греції, Німеччини, Франції, Бельгії. І особливо вирізнявся серед них 28-річний Златко Захович. Саме йому після перерви вдалося встановити рівновагу: скористався тим, що Косовський з кількох спроб не вибив м'яча. До речі, в цілому Косовський зіграв на хорошому рівні.

Потім було вилучення Парфенова. А останні хвилини гості взагалі грали вдев'ятьох. Ситуація з другим м'ячем у наші ворота — просто трагедія. Шовковський замість захисника вибіг до бокової лінії і вибив м'яча в центр поля. Там його підхопив Ачимович і ... Відчайдушний кидок воротаря був марний...

— Це був найкращий матч вашої команди у відбірковому турнірі? — запитали ми наставника словенських футболістів Сречко КАТАНЦЯ.

— Ні. Ми значно краще грали проти Латвії і Грузії. І навіть у програній зустрічі проти Норвегії. Сьогодні наша команда виграла цілком заслужено. Хоча це — лише перший тайм гострої суперечки. І рахунок — хиткий. Справді, другий м'яч у ворота українців можна вважати випадковим. Але і Шевченко забив якийсь фантастичний м'яч. Утім, цей футболіст і нині показав, що є справжньою зіркою.

— То які шанси команд?

— Ми, звичайно, постараємося засмутити українців і в Києві. Але шанси, гадаю, — 50 на 50.

— Вітаю збірну Словенії із заслуженою перемогою, —сказав **Йожеф САБО**. — Про другий гол у наші ворота нема чого й казати. Таке у футболі трапляється рідко. Стосовно самої гри, то в нас багато що не вийшло. Сподіваюся, що в Києві пощастить надолужити програне.

— Заміна Кандаурова була вимушеною?

— Сергій трохи втомився. І це не дивно. Він дуже мало часу був у нашому тренувальному таборі і сповна ще не адаптувався.

— Чи зможе Олег Лужний взяти участь у київському матчі?

— Так. Олег уже працює в основній групі. Ми на нього дуже розраховуємо.

— Либонь, доволі в'язке поле люблянського стадіону завадило українським футболістам зіграти на звичних швидкостях?

— Поле, можливо, і було не найкращої якості. Але річ не в ньому. Хто хотів, зіграв на належному рівні...

— А не ризикували, коли до стартового складу одразу ввели двох новачків?

— Парфенов останнім часом успішно виступав за московський «Спартак». На жаль, на Дмитра дуже вплинула травма, якої зазнав у першому таймі. Хотів його навіть замінити тоді. Але футболіст ублагав не робити цього. Шкодую, що не наполіг на своєму. Стосовно Кандаурова, який мені дуже подобається, то він — кваліфікований виконавець. Постійно грати в «основі» лісабонської «Бенфіки» — це про щось свідчить. Але і він трохи перехвилювався.

Уже в аеропорту, повертаючись додому, попросили прокоментувати ситуацію віце-президента ФФУ, народного депутата України **Григорія СУРКІСА**.

— На жаль, — сказав він, — окремі наші футболісти випадали із ансамблю. Хіба Попов грає сьогодні належно? Чи демонструє притаманний йому раніше високий рівень? Сергій вочевидь розгубив найкращі свої якості. А хіба не тривожно, що команда України протягом другого тайму жодного разу не потурбувала воротаря суперника?

Претензії до збірної є. Футболісти не виконали тренерських установок. Але, з другого боку, сподобався Кандауров. Пас, який він зробив на Шевченка, — просто футбольний шик.

У Києві ми змушені будемо відкриватися, атакувати, прагнути забити «швидкий» гол. Але варто серйозно подумати і про міцні тили. Дуже потрібна підтримка трибун. Наші вболівальники не мають права не підтримати збірну. Хотілося, щоб у середу на НСК «Олімпійському» пролунала переможна пісня українського футболу!..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Любляна—Київ.

Наша редакція дякує керівництву Федерації футболу України і спільного підприємства «Україна футбол інтернешнл» за допомогу в підготовці цього матеріалу.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311212.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України